

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 28Cbi/11/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119210237
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Eva Krošlák Cmerová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:2119210237.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v konaní pred sudkyňou Mgr. Evou Krošlák Cmerovou, v právnej veci žalobcu: JUDr. Nikoleta Zajko, konkurzný a reštrukturalizačný správca so sídlom Hlavná ul. 45, 931 01 Šaľa, IČO: 42 295 068, zapísaný v zozname správcov pod č. S1663, správca konkurznej podstaty úpadcu: Vegetable procesor, spol. s r.o., IČO: 36 715 522, so sídlom Limbová 7, 917 01 Trnava, právne zastúpený: DEDÁK & Partners, s. r. o., so sídlom Mostová 2, 811 02 Bratislava, IČO: 50 735 764 proti žalovanému: SLOVATYS, spol. s r.o., so sídlom Paulínska 24, 917 01 Trnava, IČO: 36 239 861, právne zastúpený: SOPKO LEGAL s.r.o., Paulínska 7523/24, 917 01 Trnava, IČO: 47 632 741, o určenie neúčinnosti ukracujúcich právnych úkonov, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa **z a m i e t a**.

II. Úpadca Vegetable procesor, spol. s r.o. so sídlom Limbová 7, 917 01 Trnava, IČO: 36 715 522 **j e p o v i n ň ý** zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 14.11.2019 domáhal, aby súd určil, že Dohoda o postúpení práv a prevzatí záväzkov č. 926046 zo dňa 18.10.2016 uzatvorená medzi VOLKSAGEN Finančné služby Slovensko s.r.o. so sídlom: Vajnorská 98, 831 04 Bratislava, IČO: 31 341 438, Vegetable procesor, spol. s r.o., so sídlom Limbová 7, 917 01 Trnava, IČO: 36 715 522 ako pôvodným dlžníkom a SLOVATYS, spol. s r.o., so sídlom Paulínska 24, 917 01 Trnava, IČO: 36 239 861 ako preberajúcim dlžníkom, je neúčinná voči konkurzným veriteľom v konkurznej veci úpadcu Vegetable procesor, spol. s r.o., so sídlom Limbová 7, 917 01 Trnava, IČO: 36 715 522, vedenej pred Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 25K/8/2018 a zároveň aby vyslovil povinnosť žalovaného poskytnúť do všeobecnej podstaty úpadcu Vegetable procesor, spol. s r.o., so sídlom Limbová 7, 917 01 Trnava, IČO: 36 715 522 peňažnú náhradu v sume 32.193,00 eur. Žalobca sa žalobou tiež domáhal, aby súd určil, že prevod finančných prostriedkov dňa 14.8.2014 vo výške 22.000,00 eur z bankového účtu Vegetable procesor, spol. s r.o., so sídlom Limbová 7, 917 01 Trnava, IČO: 36 715 vedeného vo C., a.s. číslo účtu: IBAN: SK XX XXXX XXXX XXXX XXXX v prospech SLOVATYS, spol. s r.o., so sídlom Paulínska 24, 917 01 Trnava, IČO: 36 239 861, číslo účtu IBAN: SK XX XXXX XXXX XXXX XXXX je neúčinný voči konkurzným veriteľom v konkurznej veci úpadcu Vegetable procesor, spol. s r.o., so sídlom Limbová 7, 917 01 Trnava, IČO: 36 715 522, vedenej pred Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 25K/8/2018 a zároveň aby vyslovil povinnosť žalovaného poskytnúť do všeobecnej podstaty úpadcu Vegetable procesor, spol. s r.o., so sídlom Limbová 7, 917 01 Trnava, IČO: 36 715 522 peňažnú náhradu v sume 22.000,00 eur. Žalobca zároveň žiadal, aby mu bol priznaný voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Žalobca v žalobe uviedol, že ako konkurzný správca pri výkone správcovskej činnosti

zistil, že dňa 01.05.2015 bola medzi úpadcom ako klientom a VOLKSWAGEN Finančné služby Slovensko s.r.o. so sídlom: Vajnorská 98, 831 04 Bratislava, IČO: 31 341 438 (ďalej aj ako „VW Finančné služby“) ako veriteľom uzatvorená zmluva o Autokredite č. 881762, na základe ktorej veriteľ poskytol žalobcovi ako dlžníkovi účelový úver vo výške 10.731,00 eur (výška pohľadávky bola 21.462,00 eur, avšak úpadca vopred uhradil 50%, t.j. 10.731,00 eur) na financovanie časti kúpnej ceny motorového vozidla A3 O. 1.6TDI 77 KW, VIN: L (ďalej len „AUDI A3“) s dobou splatnosti úveru 12 mesiacov. Obstarávacia cena vozidla bola podľa vyjadrenia žalovaného 32.193,00 eur. Žalobca ďalej uviedol, že podľa súčinnosti od VW Finančné služby, dňa 5.9.2016 bola medzi úpadcom ako klientom a VW Finančné služby ako veriteľom uzatvorená Zmluva o Autokredite č. 926046 na refinancovanie úveru poskytnutého na základe Zmluvy o Autokredite č. 881762 ktorým bolo financované vozidlo O. A3 s dobou splatnosti úveru 12 mesiacov (tzv. financovanie na tretiny), pričom predmetnú zmluvu nemá správca k dispozícii. Žalobca dodal, že dňa 18.10.2016 uzatvoril úpadca a žalovaný ako nový klient, so súhlasom VW Finančné služby, Dohodu o postúpení práv a prevzatí záväzkov zo Zmluvy č. 926046 (ďalej aj „Dohoda o postúpení“). Na základe Dohody o postúpení prevzal žalovaný po úpadcovi ako pôvodnom dlžníkovi všetky práva a povinnosti zo zmluvy o Autokredite č. 881762. V tejto súvislosti úpadca vystavil na žalovaného faktúru č. 20160016 na sumu 10.731,00 eur, ktorá nebola zo strany žalovaného uhradená. Žalobca ďalej uviedol, že podľa súčinnosti od VW Finančné služby Zmluva o Autokredite č. 926046 bola 5.9.2017 riadne ukončená a vozidlo O. A3 bolo prevedené do vlastníctva žalovaného. Žalobca tiež uviedol, že podľa informácie od žalovaného, obstarávacia cena vozidla O. A3 bola 32.193,00 eur. Správca nemá k dispozícii účtovníctvo úpadcu, pričom pri stanovení obstarávacej ceny vozidla O. A3 vychádzal len z vyjadrenia žalovaného zo dňa 07.02.2019, v mene ktorého je podpísaný X.. K. D.. Podľa zistení správcu, v čase podpisu Dohody o postúpení bol spoločníkom úpadcu a do dnešného dňa ním aj je pán Ing. K. D., nar. XX.XX.XXXX. Konateľom žalovaného v čase prevodu prostriedkov bola X.. X. D., u ktorej je dôvodný predpoklad, že je manželkou Ing. K. D. a ktorá je aj jediným spoločníkom žalovaného (od 26.06.2014 do dnešného dňa). X.. X. D. je v zmysle 9 ods. 1 písm. d) zákona o konkurze a reštrukturalizácii blízkou osobou X.. K. D., ktorý sa považuje za spriaznenú osobu úpadcu v zmysle § 9 ods. 1 písm. b) uvedeného zákona. Skutočnosť, že úpadca a žalovaný sú prepojenými osobami potvrdzuje aj to, že X.. K. D. komunikuje so správcom ako osoba zodpovedná za poskytnutie súčinnosti konateľa. Žalobca v žalobe označil ako odporovateľný právny úkon aj právny úkon týkajúci sa prevodu peňažných prostriedkov z bankového účtu úpadcu. Správca totiž pri výkone správcovskej činnosti zistil, že dňa 14.08.2014 bola z bankového účtu úpadcu vedeného vo C., a.s. IBAN: SK XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX prevedená suma 22.000,00 eur v prospech žalovaného, IBAN: SK XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Žalobca dodal, že z dôvodu chýbajúcej účtovnej a inej dokumentácie nevie identifikovať účel platby. Podľa zistení správcu, v čase prevodu finančných prostriedkov bol jediným spoločníkom úpadcu a do dnešného dňa ním aj je pán X.. K. D., Konateľom žalovaného v čase prevodu prostriedkov bola X.. X. D., ktorá je manželkou X.. K. D. a ktorá je aj jediným spoločníkom žalovaného (od 26.06.2014 do dnešného dňa). Žalobca aj na tomto mieste uviedol, že X.. X. D. je v zmysle § 9 ods. 1 písm. d) zákona o konkurze a reštrukturalizácii blízkou osobou X.. K. D., ktorý sa považuje za spriaznenú osobu úpadcu v zmysle § 9 ods. 1 písm. b) zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Skutočnosť, že úpadca a žalovaný sú prepojenými osobami potvrdzuje aj to, že X.. K. D. komunikuje so správcom ako osoba zodpovedná za poskytnutie súčinnosti konateľa. Žalobca v tejto súvislosti dodal, že spriaznenosť žalovaného s úpadcom je založená podľa ust. § 9 ods. 1 písm. d) zákona o konkurze a reštrukturalizácii, pričom v prípade odporovania právnych úkonov urobených v prospech spriaznenej osoby prechádza na túto spriaznenú osobu dôkazné bremeno o tom, že právny úkon nebol odporovateľný. Súčasne sa prezumuje úpadok úpadcu v čase realizácie právneho úkonu, ak žalovaný v konaní nepreukáže opak. Žalobca ďalej uviedol, že účinky začatia konkurzného konania na majetok úpadcu nastali v zmysle ustanovenia § 14 ods. 3 zákona o konkurze a reštrukturalizácii dňa 16.08.2018 a účinky vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu nastali v zmysle § 199 ods. 9 toho istého zákona dňa 13.11.2018. Žalobca je toho názoru, že uzavretie Dohody o postúpení práv a povinností k vozidlu O. A3 a prevod finančných prostriedkov z účtu úpadcu v prospech žalovaného vo výške 22.000,00 eur s ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti napĺňa všetky znaky ukračovacieho právneho úkonu tak, ako je definovaný v ustanovení § 60 zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Žalobca uviedol, že všeobecným predpokladom odporovateľnosti v konkurznom konaní v zmysle ustanovení § 57 a § 60 a nasl. zákona o konkurze a reštrukturalizácii sú vyhlásenie konkurzu, právny úkon dlžníka sa týka jeho majetku, ukrátenie pohľadávky veriteľa, ktorý si prihlásil pohľadávku a uplatnenie odporovacieho práva v jednoročnej lehote od vyhlásenia konkurzu, právny úkon bol urobený počas piatich rokov od začatia konkurzného konania, právny úkon bol urobený v prospech osoby spriaznenej s dlžníkom, úmysel dlžníka ukrať svojich veriteľov, ako aj vedomosť druhej strany o tomto úmysle sa predpokladá.

Uznesenie o vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu nadobudlo účinnosť dňa 13.11.2018. Je zrejmé, že jednoročná prekluzívna lehota na podanie odporovacej žaloby je zachovaná (do dňa 13.11.2019 vrátane v súlade s ustanovením § 203a ZKR), t.j. toho času ešte neuplynula. Konkurzné konanie bolo začaté dňa 16.8.2018 a teda, 5 ročná lehota na skúmanie právnych úkonu je zachovaná. Vo vzťahu k dohode o postúpení žalobca uviedol, že z obsahu zmluvy o Autokredite č.881762 a Zmluvy o Autokredite č. 926046 vyplýva, že išlo o úverové zmluvy, a teda, že predmetom prevodu je majetok nachádzajúci sa vo výlučnom vlastníctve úpadcu alebo iná majetková hodnota úpadcu. V čase uzatvorenia Dohody o postúpení mal úpadca viacerých veriteľov, ktorí si následne v konkurze prihlásili pohľadávky. Žalobca v žalobe poukázal na konkrétne pohľadávky prihlásené do konkurzu vyhláseného na majetok úpadcu, ktoré existovali v čase vykonania žalobou napadnutého právneho úkonu (uzavretia Dohody o postúpení) a boli právnym úkonom úpadcu ukrátené, a to pohľadávky: Slovenská republika - Daňový úrad Trnava - titul pohľadávok: daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie október 2015, splatná dňa 25.11.2015; daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie november 2015 splatná dňa 28.12.2015; daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie december 2015, splatná dňa 25.1.2016; daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie január 2016, splatná dňa 25.2.2016, DÔVERA zdravotná poisťovňa, a. s.. - titul pohľadávok: - výkaz nedoplatkov č. 1612755071 vzťahujúci sa na neodvedený preddavok na poistné na verejné zdravotné poistenie za obdobie 201604 do 201604 a poplatku za vydanie výkazu nedoplatkov v sume 10 eur zo dňa 11.6.2016.

Vo vzťahu k odporovaniu prevodu z účtu vo výške 22.000,00 eur žalobca uviedol, že peňažné prostriedky boli prevedené z bankového účtu úpadcu. Prevod finančných prostriedkov z bankového účtu sa považuje za právny úkon, keďže ide o prejav vôle určitého subjektu, ktorý bol vykonaný za určitým účelom. V čase prevodu peňažných prostriedkov mal úpadca viacerých veriteľov, ktorí si následne v konkurze prihlásili pohľadávky, žalobca teda poukazuje na konkrétne pohľadávky prihlásené do konkurzu vyhláseného na majetok úpadcu, ktoré čase vykonania žalobou napadnutého právneho úkonu (prevod peňažných prostriedkov) boli týmto právnym úkonom úpadcu ukrátené, a to pohľadávky: Slovenská republika - Daňový úrad Trnava. - titul pohľadávok: - pohľadávka vo výške 307,8 eur na dani Daň z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie 1.1.2014 - 31.12.2014; pohľadávka vo výške 500 eur na dani za zdaňovacie obdobie 1.1.2013 - 31.12.2013, Slovenská republika - Slovenská konsolidačná. - titul pohľadávok: - penále vypočítané z dlžnej sumy poistného vo výške 0,05% za každý deň omeškania podľa zákona 461/2003 Z.z v znení neskorších predpisov za obdobie 2/2014,4/2015 - 12/2015. Vo vzťahu k obom právnym úkonom označených v žalobe ako odporovateľným žalobca uvádza, že boli vykonané v prospech žalovaného, ktorý je osobou spriaznenou s úpadcom, a to prostredníctvom prepojenia spoločníka úpadcu a spoločníka a konateľa žalovaného. Úmysel dlžníka ukrátiť svojich veriteľov, ako aj vedomosť druhej strany o tomto úmysle sa predpokladá, a teda je na žalovanom aby preukázal opak. Na základe vyššie uvedeného možno podľa žalobcu konštatovať, že všetky osobitné predpoklady odporovateľnosti v žalobe označených právnych úkonov sú splnené v zmysle ustanovení § 57 a § 60 a nasl. zákona o konkurze a reštrukturalizácii.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 02.01.2020 uviedol, že žalobu navrhuje v celom rozsahu zamietnuť a že žiada, aby mu bola voči žalobcovi priznaná náhrada trov konania v rozsahu 100%. Žalovaný uviedol, že základnými predpokladmi úspešnosti žaloby o určenie neúčinnosti ukracujúceho právneho úkonu podľa § 60 ZKR sú okrem iného:

- a) Existencia platného právneho úkonu dlžníka
- b) Platný právny úkon dlžníka musel ukrátiť uspokojenie pohľadávky veriteľa, ktorý si svoju pohľadávku následne do konkurzu prihlásil
- c) Existencia úmyslu úpadcu ukrátiť svojich veriteľov a vedomosť druhej strany o tomto úmysle, pričom tieto sa pri spriaznených osobách predpokladajú
- d) Právny úkon bol vykonaný nie dávnejšie ako 5 rokov pred začatím konkurzného konania.

Dôkazné bremeno na preukázanie predpokladov podľa písm. a), b) a d) znáša žalobca ako správca a obrátené dôkazné bremeno na vyvrátenie zákonnej domnienky podľa písm. c) znáša žalovaný ako osoba spriaznená s úpadcom, v prospech ktorej úpadca úkon uskutočnil. Žalovaný poukázal na tvrdenia žalobcu, že tento zistil existenciu bezhotovostného prevodu z bankového účtu úpadcu v prospech bankového účtu žalovaného zo dňa 14.8.2014 v sume 22.000,00 eur, pričom žalobca v tejto súvislosti uviedol, že z dôvodu chýbajúcej účtovnej a inej dokumentácie nevie identifikovať účel platby, avšak vyslovil právny názor podľa ktorého „prevod finančných prostriedkov z bankového účtu sa považuje za právny úkon, keďže ide o prejav vôle určitého subjektu, ktorý bol vykonaný za určitým účelom“. Žalobcom vyslovený právny názor považuje žalovaný za nesprávny. Základom úspešnosti odporovania právneho

úkonu je o.i. zadefinovanie konkrétneho právneho úkonu, ktorému sa odporuje, t.j. úkonu, pri ktorom je potrebné uviesť, či tento smeruje k vzniku, zmene alebo zániku právneho vzťahu, akého právneho vzťahu a kedy tento právny vzťah vznikol. Bez jasného a konkrétneho definovania právneho úkonu je žaloba nezrozumiteľná, neurčitá a nemôže byť úspešná. Prevod finančných prostriedkov je faktickým plnením, a nie právnym úkonom. Faktické plnenie je len (možným) prejavom výkonu právneho úkonu. S faktickým plnením môže byť spojený vznik, zmena a zánik právneho vzťahu (ktorý však žalobca nekonkretizuje), alebo naopak, ak prejav vôle osoby, ktorá fakticky plnila, nemala za následok vznik, zmenu alebo zánik právneho vzťahu, išlo by v takom prípade o bezdôvodné obohatenie na strane osoby, v prospech ktorej sa plnilo. Inak povedané, faktické plnenie môže podľa okolností konkrétneho prípadu zakladať tak vznik nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, ale tiež môže (v spojitosti s príslušným právnym úkonom) vyvolať vznik, zmenu alebo zánik právneho vzťahu. Žalobca by v žalobe musel napríklad uviesť, že odporuje právnemu úkonu, ktorým úpadca bezhotovostným prevodom v sume XX zo dňa XX uhradil kúpnu cenu z kúpnej zmluvy zo dňa XX, predmetom ktorej bol prevod vlastníctva k predmetu prevodu XX. Len týmto príkladným spôsobom by bolo možné zadefinovať právny úkon - prejav vôle smerujúci k vzniku, zmene alebo zániku právnych vzťahov. V kontexte vysloveného právneho názoru poukázal žalovaný na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30 Cdo 304/2006: „Na odporovateľné dlžníkovy právni úkony, pokud jimi dlžník zkracuje uspokojení vymahatelné pohledávky, žalobce usuzuje z obsahu záznamů v pokladním deníku dlžníka za rok 1998, z nichž jsou patry platby ve prospěch žalovaných. Žalobní petit žalobce formuloval tak, že navrhl, aby právni úkony, kterými byly vyplaceny žalovaným uvedené částky na základě údajů v pokladním deníku dlžníka, jsou vůči žalobci právně neúčinné; údaje o konkrétních odporovatelných právních úkonech dlžníka, včetně okolností, za nichž byly učiněny a v jakých časových souvislostech, žaloba neobsahuje. Bylo již uvedeno, že odporovatelnými jsou dlžníkovy právni úkony, ohledně kterých věřitel prokázal splnění všech podmínek, s nimiž zákon spojuje úspěšné uplatnění odpůrčího práva ..... Právním úkonem se rozumí projev vôle směřující zejména ke vzniku, změně nebo zániku občanskoprávního vztahu, který právní předpisy s takovým projevem spojují (§ 34 obč. zák.). Právním úkonem ve smyslu uvedeného ustanovení občanského zákoníku však není faktická činnost, byť se jí právní úkon provádí. Za takovou faktickou činnost nutno považovat i výplatu peněžních částek provedenou dlžníkem, jak je patrné z údajů v pokladním deníku dlžníka pod označenou položkou. S ohledem na výše uvedené dovolací soud shledal správným závěr odvolacího soudu, že žalobcem vytknuté vady návrhu na zahájení řízení, tkvící v neurčitém a nesrozumitelném označení odporovatelných právních úkonů, okolností významných z hlediska ust. § 42a odst. 1, 2 obč. zák. a nedostatku určitosti a srozumitelnosti žalobního petitu, neodstranil, a že pro tento nedostatek nelze žalobu o určení neúčinnosti právních úkonů věcně projednat; ke shodným závěrům dospěl dovolací soud již např. v usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 2.3.2004, sp. zn. 30 Cdo 531/2003 a usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 22.12.2004, sp. zn. 30 Cdo 1420/2003.“ Pokiaľ žalobca nezistil žiaden právny dôvod bezhotovostných prevodov, mal na základe ním (ne)zisteného skutkového stavu podať žalobu na plnenie - na vydanie bezdôvodného obohatenia. Ak by išlo o pohľadávku na vydanie bezdôvodného obohatenia (bez zisteného právneho dôvodu platieb), túto bolo možné uplatniť na súde ešte pred uplynutím premlčacej doby, ktorá uplynula približne pol roka od vyhlásenia konkurzu. Žalobca však takúto žalobu na plnenie včas nepodal a namiesto nej zvolil odporovaciu žalobu, v ktorej však žiaden právny úkon nedefinoval. Žalovaný pre úplnosť uviedol, že popiera, že by vyššie uvedeným bezhotovostným prevodom konal bez právneho dôvodu. Ďalej uviedol, že napriek vyššie uvedenému a hoci žalovaný neznáša dôkazné bremeno z hľadiska preukazovania existencie konkrétneho platného právneho úkonu a hoci úlohou žalovaného nie je nahrádzať dôkaznú povinnosť žalobcu, žalovaný uvádza nasledovný právny dôvod bezhotovostného prevodu úpadcu v sume 22.000 eur dňa 14.08.2014. Na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 14.8.2014 úpadca žalovanému poskytol dňa 14.8.2014 pôžičku vo výške 22.000 eur, splatnú dňa 30.11.2014. Nad rámec uvedeného žalovaný dodal, že žalovaný ako veriteľ úpadcovi ako dlžníkovi dňa 25.4.2014 poskytol pôžičku v sume 15.400 eur, splatnú dňa 30.11.2014. Žalovaný ako veriteľ ďalej úpadcovi ako dlžníkovi dňa 27.5.2014 poskytol pôžičku v sume 12.035 eur, splatnú dňa 30.11.2014. Žalovaný dňa 31.12.2014 vykonal jednostranné započítanie jeho pohľadávok na vrátenie pôžičiek zo dňa 25.4.2014 a 27.5.2014 v započítavanej časti 22.000 eur z celkovej sumy 27.435 eur, s pohľadávkou úpadcu na vrátenie pôžičky v sume 22.000 eur, pričom týmto jednostranným zápočtom vzájomné pohľadávky na oboch stranách v započítavanom rozsahu zanikli. Vykonaným zápočtom pohľadávok pohľadávka úpadcu voči žalovanému na vrátenie poskytnutej pôžičky zanikla. Podľa názoru žalovaného, poskytnutie pôžičky úpadcom žalovanému, pohľadávka z ktorej ex lege následne zanikla iným úkonom ako úkonom dlžníka, nie je odporovateľným právnym úkonom. Žalovaný dodal, že v období, kedy bola pôžička poskytnutá, úpadca nemal žiadnych veriteľov, ktorých pohľadávky by boli v konkurze na majetok úpadcu

prihlásené. Žalovaný pre úplnosť doplnil, že aj v prípade, ak by sa žalobca s vyššie uvedeným názorom žalovaného nestotožnil, je zrejmé, že z dôvodu uplynutia prekluzívnej lehoty na podanie žaloby už skutkové tvrdenia a definovanie „právnych úkonov“ z hľadiska ich právneho dôvodu, ktorým sa odporuje, nie je možné účinne meniť, nakoľko by išlo o vecnú zmenu obsahu žaloby. Dodal, že akékoľvek zmeny a úpravy žaloby po skutkovej a vecnej stránke je možné vykonať len do uplynutia jednoročnej prekluzívnej lehoty. Žalovaný ďalej uviedol, že právnomu úkonu dlžníka možno odporovať len vtedy, ak ukracuje uspokojenie pohľadávky veriteľa, ktorý si svoju pohľadávku následne do konkurzu prihlásil. Ak v čase uskutočnenia právneho úkonu, ktorému sa odporuje:

a. neexistoval veriteľ s neuspokojenou pohľadávkou, alebo

b. ak existoval veriteľ s neuspokojenou pohľadávkou, ktorá do vyhlásenia konkurzu zanikla, alebo

c. ak existoval veriteľ s neuspokojenou pohľadávkou, ktorá do vyhlásenia konkurzu nezanikla, avšak nebola do konkurzu na majetok úpadcu prihlásená, nie je splnený základný predpoklad odporovania právnomu úkonu podľa § 57 ods. 3 zákona o konkurze a reštrukturalizácii.

Platí, že veriteľ musí mať pohľadávku voči dlžníkovi v čase vykonania právneho úkonu dlžníka, resp. v momente, keď právny úkon nadobudne účinnosť. Súd môže pri rozhodovaní o právnej neúčinnosti právneho úkonu vychádzať len z pohľadávok tých veriteľov, ktorým nezaniklo postavenie účastníka konania (napr. v dôsledku popretia pohľadávky veriteľa). Ak sa odporovateľnosti bude domáhať veriteľ, musí preukázať, ktorá jeho riadne prihlásená pohľadávka bola právnym úkonom dlžníka ukrátená. Také isté dôkazné bremeno bude mať aj správca. Je logické, že odporovateľnosti právneho úkonu dlžníka sa možno domáhať len vtedy, ak určitá osoba bola v čase vykonania právneho úkonu veriteľom dlžníka. Ak by pohľadávka neexistovala vôbec, alebo by ešte nevznikla, nemohla by byť ani ukrátená. Existenciu veriteľov, ktorí si následne prihlásili svoje pohľadávky do konkurzu, je nevyhnutné skúmať spätne ku každému dňu, kedy boli bezhotovostné prevody realizované. Ukrátenými veriteľmi nemôžu byť tí veritelia, ktorí ku dňu 14.8.2014 nemali voči úpadcovi pohľadávky. Žalobca označil veriteľov, ktorí mali byť údajne ukrátení v súvislosti s právnym úkonom - prevodom 22.000 eur. Žalobca v žalobe označila za ukráteného veriteľa Slovenská republika - Slovenská konsolidačná, a.s., s pohľadávkou na zaplatenia penále za obdobie 2/2014, 4/2015-12/2015. Žalobca však zamlčiava podstatné informácie o pohľadávkach. Predmetná pohľadávka v sume 1298,87 eur je zapísaná v zozname pohľadávok úpadcu pod č. 1/2 a je pohľadávkou veriteľa Sociálna poisťovňa, pričom táto pohľadávka vznikla až nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Trnava, č. 700-0410843617-GC04/17 zo dňa 24.3.2017 (právoplatnosť nastala dňa 26.4.2017) a predstavuje penále vyrubené za obdobie obdobiu 2/2014, 4/2015-12/2015. Na rozdiel od pohľadávok v súkromnom práve, pohľadávka vzniknutá na základe verejnoprávneho predpisu (ktorým je aj zákon o sociálnom poistení) nevzniká priamo zo zákona, ale pohľadávkou sa stáva až jej predpísaním. Penále nie je príslušenstvom poisťného a príspevkov (nie je obdobou úrokov z omeškania podľa súkromného práva), ale samostatnou pohľadávkou. Z ustanovení § 240 ods. 1, § 147 v spojení s § 241 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení vyplýva záver, že pohľadávka na penále vzniká až právoplatnosťou rozhodnutia o jej predpísaní. V tejto súvislosti dal žalovaný do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Sžso/10/2013 z 28. apríla 2014 (ktoré bolo prijaté správnym kolégiom aj ako judikát pod č. R 63/2015), v ktorom je vyslovený právny názor, „... že pohľadávka na penále nevzniká v dôsledku samotného nesplnenia si povinnosti riadne a včas odvieť poisťné a príspevky; vzniká až právoplatnosťou rozhodnutia o predpísaní penále.“ Ak teda pohľadávka na zaplatenie penále vznikla Sociálnej poisťovni až právoplatnosťou rozhodnutia o jeho predpísaní z roku 2017, nemohla byť Sociálna poisťovňa ukrátená v roku 2015. Žalobca ďalej označil za ukráteného veriteľa Slovenskú republiku - Daňový úrad Trnava. Aj v tomto prípade žalobca zamlčiava podstatné informácie. Všetky pohľadávky tohto veriteľa vznikli až po vykonaní úkonov, ktorým žalobca odporuje. Prvá z dvoch pohľadávok, ktoré sa majú na základe informácií uvedených žalobcom javiť ako pohľadávky vzniknuté pred vykonaním ním označených úkonov, ktorým odporuje - pohľadávka v sume 307,80 eur - je zapísaná v zozname pohľadávok úpadcu pod č. 5/16 a je pohľadávkou vzniknutou nadobudnutím právoplatnosti Rozhodnutia Daňového úradu Trnava č. 102441694/2017 zo dňa 22.11.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13.12.2017 a predstavuje pohľadávku na zaplatenie pokuty. Druhá z dvoch pohľadávok - pohľadávka v sume 500 eur je zapísaná v zozname pohľadávok úpadcu pod č. 5/71 a je pohľadávkou vzniknutou nadobudnutím právoplatnosti Rozhodnutia Daňového úradu Trnava č. 100584722/2018 zo dňa 20.3.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23.4.2018 a predstavuje pohľadávku na zaplatenie úhrnnej pokuty. Analogicky aj v prípade pohľadávky na zaplatenie pokuty podľa Daňového poriadku, pokuta nie je príslušenstvom pohľadávky, ale samostatnou pohľadávkou vznikajúcou až nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia správcu dane o jej uložení. Zo žiadneho ustanovenia Daňového poriadku totiž daňovému subjektu nevyplýva povinnosť neuloženú pokutu zaplatiť. Až z rozhodnutia správcu dane o uložení pokuty je totiž zrejmá výška pokuty a

jej splatnosť. Žalovaný teda zhrnul, že žiadny z veriteľov, na ktorých žalobca poukázal, nemal voči úpadcovi pohľadávku prihlásenú do konkurzu na majetok úpadcu v rozhodnom období vykonania právnych úkonov označených v žalobe ako odporovateľných a teda nemohol byť rozporovanými úkonmi ukrátený. Žalovaný dodal, že bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno o tom, že dlžníkove právne úkony ukracujú uspokojenie jeho pohľadávky, nesie veriteľ. Žalobca toto dôkazné bremeno neunesol. Žalovaný výslovne poprel, že by dňa 14.8.2014 úpadca mal veriteľa, ktorého pohľadávka by bola neuspokojená a ktorá by bola prihlásená do konkurzu na majetok úpadcu. Žalovaný dodal, že aj v prípade, ak by úpadca mal v čase vykonania úkonov, ktorým žalobca odporuje, iného veriteľa, k jeho ukráteniu by nemohlo prísť nakoľko úpadca disponoval aj iným majetkom, ktorým by mohli byť prípadné pohľadávky uspokojené. Majetok úpadcu bol v rozhodnom období postačujúcim na úhradu tých pohľadávok, ktoré žalobca označil. Na podporu svojich tvrdení predložil žalovaný odborné vyjadrenie EKONOMICKEJ KANCELÁRIE Nitra s.r.o., z ktorého vyplýva, že úpadca v roku 2015 vykazoval aktíva v brutto hodnote 830.031 eur, z čoho najväčšiu hodnotu tvorili hnutelné veci (595.567 eur). Žalovaný dodal, že ak úpadca aj dávno po vykonaní predmetného bezhotovostného prevodu disponoval aj iným majetkom, z ktorého bolo možné pohľadávku veriteľa uspokojiť, nemôže byť daná príčinná súvislosť medzi právnymi úkonmi dlžníka a údajným ukrátením veriteľa týmto úkonom. O ukrátenie veriteľa by potenciálne mohlo ísť len v prípade, ak odporovaný právny úkon dlžníka objektívne ukracuje uspokojenie pohľadávky veriteľa, t.j. že vedie k takému zmenšeniu majetku dlžníka, ktoré malo za následok to, že veriteľ nemohol dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky zo zostávajúceho majetku dlžníka, o tento prípad však nejde. Žalovaný dodal, že nakoľko dňa 14.8.2014 úpadca nemal žiadnych veriteľov, ktorí by si prihlásili svoju pohľadávku do konkurzu na jeho majetok, nemohol (za stavu absencie veriteľov) existovať ani úmysel úpadcu ukrátiť (neexistujúcich) veriteľov a nadväzne nemohla existovať ani vedomosť žalovaného o (neexistujúcom) úmysle úpadcu ukrátiť (neexistujúcich) veriteľov. V súvislosti s tvrdením žalobcu, že žalovaný neuhradil sumu 10.731,00 eur (úpadca žalovanému za odstúpenie práva a povinností zo zmluvy o autokredite č. 926046 vystavil faktúru č. 20160016 na sumu 10.731 eur) žalovaný uviedol, že faktúra č. 20160016 v sume 10.731 eur (o ktorej žalobca tvrdí, že nebola uhradená,) bola uhradená dňa 31.12.2016. Žalovaný dodal, že ak by aj bolo pravdivé tvrdenie žalobcu, že faktúra č. 20160016 na sumu 10.731 eur nebola uhradená, mal sa domáhať jej zaplatenia žalobou na plnenie a nie žalobou o určenie neúčinnosti právneho úkonu. Nezaplatenie pohľadávky, za predpokladu dojednania primeranosti kúpnej ceny, nezakladá dôvody pre vyslovenie neúčinnosti právneho úkonu, ale len dôvody pre uplatňovanie nároku na jej zaplatenie žalobou na plnenie. Za zmätočné považuje žalovaný vyjadrenie žalobcu, že z obsahu zmlúv o autokredite má vyplývať, že predmetom prevodu je majetok vo výlučnom vlastníctve úpadcu alebo iná majetková hodnota úpadcu. Z dôkazu žalobcu (list označený ako poskytnutie súčinnosti zo dňa 7.11.2019) jednoznačne vyplýva, že vlastnícke právo prešlo na žalovaného až riadnym ukončením zmluvy o autokredite č. 926046 dňa 5.9.2017. Úpadca teda nikdy nebol vlastníkom predmetného motorového vozidla a táto žalobcom tvrdená skutočnosť zo žiadnej prílohy žaloby nevyplýva. Žalovaný poprel skutkové tvrdenie žalobcu, že by úpadca bol kedykoľvek v minulosti vlastníkom predmetného motorového vozidla. Za účelom úplného objasnenia skutkových okolností súvisiacich s uzavretím Dohody o postúpení práv a prevzatí záväzkov č. 926046 zo dňa 18.10.2017 žalovaný uviedol, že pôvodná nadobúdacia cena motorového vozidla v súvislosti so zmluvou o autokredite č. 881762 zo dňa 18.10.2016 bola 32.193 eur. Dohoda o postúpení práv a prevzatí záväzkov č. 926046 zo dňa 18.10.2016 bola uzatváraná v čase, kedy bolo motorové vozidlo už približne 2,5 ročné a malo nabehaných viac ako 120.000 km. Uzatvorením dohody o postúpení práv a prevzatí záväzkov č. 926046 zo dňa 18.10.2016 na seba žalovaný prevzal peňažné záväzky na splácanie úveru v sume 10.731 eur. Okrem dohody o postúpení práv a prevzatí záväzkov č. 926046 zo dňa 18.10.2016 sa žalovaný zaviazal zaplatiť úpadcovi sumu 10.731 eur ako odplatu za odstúpenie práv a povinností z úveru (zmluvy o autokredite č. 926046). Úpadca na túto sumu vystavil žalovanému faktúru č. 20160016 v sume 10.731 eur, s dátumom vzniku daňovej povinnosti k 18.10.2016. Celková suma peňažných záväzkov, ktoré na seba žalovaný prevzal, tak bola 21.462 eur (10.731 eur voči úpadcovi z faktúry č. 20160016 a 10.731 eur voči Volkswagen finančné služby Slovensko s.r.o. titulom Dohody o postúpení práv a prevzatí záväzkov č. 926046 zo dňa 18.10.2016). Žalovaný ako veriteľ dňa 07.07.2015 s úpadcom ako dlžníkom uzatvoril zmluvu o pôžičke na sumu 10.731 eur s tým, že dohodnutým miestom plnenia pôžičky bola spoločnosť Volkswagen finančné služby Slovensko s.r.o. a touto úhradou došlo k splneniu záväzku úpadcu voči Volkswagen finančné služby Slovensko s.r.o. na splatenie druhej splátky za predmetné motorové vozidlo. Žalovaný dňa 31.12.2016 vykonal jednostranné započítanie jeho pohľadávky na vrátenie pôžičky zo zmluvy o pôžičke zo dňa 7.7.2015 v sume 10.731,00 eur s pohľadávkou úpadcu voči žalovanému na zaplatenie faktúry č. 20160016 v sume 10.731 eur, čím vzájomné pohľadávky zanikli. Žalovaný pre úplnosť uviedol, že nie je splnený ani ďalší základný predpoklad odporovateľnosti

Dohody o postúpení práv a prevzatí záväzkov č. 926046 zo dňa 18.10.2016, nakoľko týmto úkonom nemohlo dôjsť k ukráteniu žiadneho veriteľa Úpadcu. Žalovaný ďalej uviedol, že hodnota motorového vozidla v čase uzatvorenia Dohody o postúpení práv a prevzatí záväzkov č. 926046 zo dňa 18.10.2016 (v tom čase viac ako dvojiročného a opotrebovaného) nebola vyššia ako súčet hodnoty prevzatých záväzkov zo zmluvy o autokredite č. 926046 a hodnoty zaplatenej faktúry č. 20160016 v sume 10.731 eur predstavujúcej odplatu za odstúpenie práv a povinností zo zmluvy o autokredite č. 926046. Ak celková suma záväzkov, ktoré žalovaný na seba prevzal v súvislosti s predmetným motorovým vozidlom nebola nižšia ako hodnota samotného vozidla, nemohol sa žalovaný na úkor úpadcu obohatiť, a teda nadvážne úpadca uzavretím Dohody o postúpení práv a prevzatí záväzkov nemohol svojich veriteľov ani ukrátiť. Žalovaný doplnil, že veriteľ Volkswagen finančné služby Slovensko s.r.o. mal svoj záväzok na vrátenie úveru zabezpečený tým, že bol vlastníkom predmetného motorového vozidla. Ak by úpadca úver prestal splácať, veriteľ by sa uspokojil z výťažku z predaja tohto motorového vozidla. Veritelia úpadcu by sa teda z vozidla bez splatenia úveru nikdy nemohli uspokojiť. Ak by úpadca úver nesplatil, o vozidlo by definitívne prišiel. Úpadca si zvolil formu odstúpenia práv a povinností z úveru žalovanému, čím sa nielen že zbavil záväzku z úveru, ale tiež získal peňažné prostriedky v sume 10.731 eur, ktoré reálne (na rozdiel od motorového vozidla, ktoré nevlastnil) mohol použiť na splatenie záväzkov voči svojim veriteľom. Podľa žalovaného úpadca uzavretím predmetnej dohody svojich veriteľov nielen že neukrátil, ale pre nich naopak zabezpečil peňažné prostriedky v sume 10.731 eur.

4. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 11.03.2020 uviedol, že nesúhlasí s argumentáciou žalovaného, že prevod z účtu nie je právnym úkonom Prejav vôle pri prevode peňazí z účtu úpadcu na účet žalovaného spočíva v tom, že bolo urobené rozhodnutie o odoslaní/prevode peňažnej čiastky na účet žalovaného. Takémuto konaniu predchádzalo rozhodnutie o uskutočnení platby. Vo vzťahu k žalovaným označenému rozhodnutiu Najvyššieho súdu Českej republiky NS ČR 30Cdo/304/2006, v zmysle ktorého právnym úkonom nie je faktická činnosť, hoci sa ňou právnym úkonom vykonáva, žalobca uviedol, že žaloba nebola zamietnutá z dôvodu, že nešlo o právnym úkonom, ktorého neúčinnosti sa žalobca domáhal, ale Najvyšší súd Českej republiky mal za to, že odporovaný právnym úkonom nebol dostatočne špecifikovaný a napriek výzve na doplnenie a úpravu žalobného návrhu, žalobca na výzvu nereagoval. V konaní sp.zn. 28Cbi/11/2019 však žalobca v konaní odporovateľný právnym úkonom prevodu peňažných prostriedkov dostatočne špecifikoval, keď výšku sumy, deň a bankové účty odosielateľa a prijímateľa presne špecifikoval. Žalobca dodal, že ide o staršie rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky, ktoré bol prelomené, pričom opačný názor bol vyslovený napr. v rozhodnutí Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 23Cdo/ 472/2008. Rovnako aj ďalšie novšie rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 28Cdo/3382/2018 zo dňa 16.10.2018 sa pridáva právnemu názoru, že zaplatenie je právnym úkonom a súd konštatuje, že: „Ve vzťahu k dôvodom rozhodnutí odvolacího soudu se sluší připomenout i další závěr ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu, že platba je důsledkem projevu vůle jednající osoby splnit peněžitý závazek, a je tudíž jednostranným právním úkonom.“ Žalobca vyjadril nesúhlas s názorom žalovaného o tom, že petit žaloby je neurčitý. Keďže prevod peňažných prostriedkov je právnym úkonom, žalobca dostatočne identifikoval právnym úkonom, ktorého neúčinnosti sa domáha tým, že výšku sumy, deň a presne špecifikoval bankové účty odosielateľa a prijímateľa. K tvrdeniu žalovaného, že prevod sumy 22.000 eur z účtu úpadcu na účet žalovaného je poskytnutím pôžičky úpadcu žalovanému na základe zmluvy o pôžičke z 14.08.2014 uzavretej medzi úpadcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom, pričom pohľadávka z tejto pôžičky mala zaniknúť započítaním záväzkov úpadcu ako dlžníka voči žalovanému ako veriteľa z titulu vrátenia pôžičiek na základe zmluvy o pôžičke z 25.04.2014 vo výške 15.400 eur a pôžičke z 27.5.2014 vo výške 12.035 EUR, žalobca uviedol, že žalobca nemal k dispozícii účtovné doklady úpadcu, keďže podľa vyjadrenia p. D., účtovníctvo mu bolo odcudzené. O tom, že prevod, ktorého neúčinnosti sa žalobca domáha je poskytnutím pôžičky, sa žalobca dozvedel až z vyjadrenia, keďže vo výpisoch z účtu úpadcu nie je údaj o pôžičke uvedený. Takisto sú novou informáciou zmluvy o pôžičke z 25.4.2014 vo výške 15.400 eur a 27.5.2014 vo výške 12.035 eur, ako aj zápočet. Žalobca upriamil pozornosť na to, že zmluvy o pôžičke z 25.4.2014 a 27.05.2014 podpisoval za úpadcu a žalovaného pán K. D., ktorý bol konateľom oboch spoločností. Poskytnutie pôžičky dňa 14.8.2014 vo výške 22.000 eur úpadcom po tom, ako si požičal od žalovaného sumu 27.035 eur, nedáva z pohľadu žalobcu, na základe poskytnutých informácií, ekonomický zmysel. Podľa žalobcu sú zmluvy o pôžičke z dní 14.08.2014, 25.04.2014, 27.05.2014 a zápočet zo dňa 31.12.2014 účelovo vytvorené dokumenty s cieľom vytvorenia právného rámca pre nevrátenie peňažných prostriedkov úpadcu. Žalobca tvrdí, že v čase odporovateľných právných úkonov existovali záväzky úpadcu voči veriteľom, ktorí si prihlásili svoje pohľadávky a u ktorých došlo k ukráteniu. Nižšie príkladmo uvádza niektoré pohľadávky:

Slovenská republika- Daňový úrad Trnava. - titul pohľadávok:

1) Pohľadávka vo výške 146,90 eur na dani Daň z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie 01.01.2015-30.6.2015. Táto pohľadávka sa vzťahuje na nezaplatenie preddavkov za 1. a druhý štvrtrok 2015. Ide o rozdiel vzniknutý na zaplatených preddavkoch na dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie 2015 v ustanovenej lehote a výške. Úpadca mal uhradiť preddavky vo výške 1.466,72 eur do 31.7.2015 avšak uhradil ich až 31.3.2016. Na základe oneskorenej úhrady vyrubil správca dane úrok z meškania vo výške 146,923 eur.

2) Pohľadávka vo výške 6,40 eur na dani Daň z príjmov zo závislej činnosti za zdaňovacie obdobie 1.1.2015 - 31.1.2015. Táto pohľadávka sa vzťahuje na neodvedenie preddavkov na daň z príjmov zo závislej činnosti za kalendárny mesiac január 2015 na zdaňovacie obdobie 2015 v ustanovenej výške a lehote. Úpadca mal uhradiť preddavky vo výške 220,49 eur do 18.2.2015 avšak uhradil ich až 30.4.2015. Na základe oneskorenej úhrady vyrubil správca dane úrok z omeškania vo výške 6,40 eur.

3) Pohľadávka vo výške 22,80 eur na dani Daň z príjmov zo závislej činnosti za zdaňovacie obdobie jún 2015. Táto pohľadávka sa vzťahuje na neodvedenie preddavkov na daň z príjmov zo závislej činnosti za kalendárny mesiac jún 2015 na zdaňovacie obdobie 2015 v ustanovenej výške a lehote. Úpadca mal uhradiť preddavky vo výške 231,56 eur do 21.7.2015 avšak uhradil ich až 17.3.2016. Na základe oneskorenej úhrady vyrubil Správca dane úrok z meškania vo výške 6,40 eur

4) Pohľadávka vo výške 50,60 eur na dani z motorových vozidiel - preddavky za november 2014; nezaplatenie preddavkov v ustanovenej lehote a výške . Úpadca mal uhradiť preddavky vo výške 231,56 eur do 31.10.2014 avšak uhradil ich až 2.5.2015. Na základe oneskorenej úhrady vyrubil správca dane úrok z meškania vo výške 6,40 eur. Úpadca vedel respektíve mal vedieť o tom, že v dôsledku neuhradenia daňových povinností mu bude vyrubená sankcia zo strany správcu dane.

Slovenská konsolidačná, a.s.

1) Pohľadávka vo výške 30,50 eur na dani Daň z pridanej hodnoty vyrubenej podaním daňového priznania za zdaňovacie obdobie január 2015 v ustanovenej lehote a výške; úpadca mal uhradiť DPH 25.2.2015 ale uhradil ju 5.3.2015 a 25.3.2015.

Žalobca ďalej uviedol, že v zmysle účtovnej závierky úpadcu za rok 2015 úpadca evidoval záväzky vo výške 123.695 eur (z toho 32.787 eur daňové záväzky). Účtovná závierka úpadcu síce uvádza majetok úpadcu vo výške 830.031,00 eur, avšak tento stav je z pohľadu žalobcu iba fiktívny, keďže nebol preukázaný. Žalobcovi sa podarilo zistiť v roku 2016 majetok úpadcu, ktorý evidoval aj v roku 2015 vo výške 31.031,01 eur, ktorý sa skladal z nasledovných položiek: a) C. FH E.Č. TT401GG, hodnota: 17.811 eur bez DPH, b) SCHMITZ CARGOBULL, E.Č.: T hodnota: 8.755,84 eur bez DPH, c) A. LF45, E.Č.: T hodnota: 2.524,17 eur bez DPH, d) DAILY 35C, E.Č.: T hodnota: 1.940 eur bez DPH. Z vyššie uvedených údajov je zrejmé, že úpadca bol už v roku 2015 v predĺžení, keď hodnota preukázateľného majetku bola nižšia ako hodnota záväzkov.

Žalobca taktiež spochybňuje Odborné vyjadrenie Ekonomickej kancelárie Nitra, s.r.o., ktorá na jednej strane uvádza, že nedisponuje účtovníctvom úpadcu ani inými dokumentmi, pretože ich odovzdala žalovanému a na druhej strane presne uvádza typy a počet vozidiel a iného majetku, ktoré mali byť dôkazom toho, že nedošlo k ukráteniu veriteľov. Je teda otáznne na základe akých podkladov poskytla Odborné vyjadrenie a aké je teda relevantné a hodnoverné Odborné vyjadrenie.

Vo vzťahu k odporovateľnému právnomu úkonu ohľadom Vozidla O. A3 žalobca uviedol, že zotrúva na svojich vyjadreniach uvedených v žalobe. Zdôraznil, že sa nedomáha uhradenia faktúry za Vozidlo O. A3 vystavenej voči žalovanému, tak ako to vo vyjadrení uvádza žalovaný. Žalobca sa domáha neúčinnosti Dohody o postúpení práv a prevzatí záväzkov č. 926046 zo dňa 18.10.2016 uzatvorenej medzi VOLKSWAGEN Finančné služby Slovensko s.r.o. ako pôvodným dlžníkom a SLOVATYS, spol. s r.o. ako preberajúcim dlžníkom. V dôsledku tejto neúčinnosti sa žalobca domáha aby žalovaný poskytol do všeobecnej podstaty úpadcu peňažnú náhradu v sume 32.193 eur. Predmetom odporovateľného právneho úkonu môže byť nielen vec ale aj právo alebo iná majetková hodnota. Ak teda aj Vozidlo O. A3 nebolo v majetku Úpadcu, Dohodou o postúpení práv a prevzatí záväzkov č. 926046 došlo k prevodu práva alebo inej majetkovej hodnoty Úpadcu zo Zmluvy o autokredite č. 926046. Žalobca uviedol, že žalovaný nepredložil dôkaz, ktorým by preukázal jeho tvrdenie, že predmetné vozidlo malo v čase uzavretia vyššie špecifikovanej dohody najazdených viac ako 120.000 km. Žalobca spochybnil existenciu pôžičky, ktorá mala byť podľa žalovaného výsledkom uzatvorenia zmluvy o pôžičke na sumu 10.731 eur zo dňa 07.07.2015 medzi úpadcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom, pričom uviedol nasledovné dôvody: Zmluva o pôžičke mala byť uzatvorená dňa 07.07.2015 a požičaná suma mala byť vrátená do 31.12.2015. V prílohe zmluvy o pôžičke je však uvedený dátum úhrady 14.12.2016, čo by znamenalo, že pôžička vo forme platby žalovaného spoločnosti VW Finančné služby sa uskutočnila po lehote na vrátenie pôžičky. Žalovaný v tejto súvislosti predložil výpis zo svojho účtu, kde ako

názov protiúčtu na ktorý bola zaslaná suma 10.731 eur je uvedená spoločnosť: AC Bratislava spol.s r. o., čo však nie je spoločnosť VW Finančné služby a žalobca nevie, v akom vzťahu vystupuje táto spoločnosť. Žalobca ďalej poukázal na to, že žalovaný uviedol, že účelom poskytnutia pôžičky mala byť úhrada 2. splátky za vozidlo O. A3. V zmysle dostupných dokumentov boli však splátky rozložené na mesačnej báze vo výške 983,31 eur. Žalobca dodal, že zmluva o pôžičke zo dňa 07.07.2015 bola podpísaná pani D. za žalovaného a p. D. za úpadcu. Žalobca vyslovil názor, že zmluva o pôžičke zo dňa 07.07.2015 a jednostranný zápočet vzájomných pohľadávok zo dňa 31.12.2016 sú účelovo vytvorené dokumenty. Vo vzťahu k existencii pohľadávok k času vykonania právneho úkonu v žalobe označeného ako odporovateľného ohľadom vozidla O. A3 (k času uzatvorenia Dohody o postúpení práv a prevzatí záväzkov č. 926046) žalobca zopakoval svoju argumentáciu, ktorú uviedol vo vzťahu k vykonaniu ostatného právneho úkonu v žalobe označeného ako odporovateľného - prevodu prostriedkov vo výške 22.000 eur. Žalobca je toho názoru, že v čase odporovateľných právnych úkonov existovali záväzky voči veriteľom, ktorí si prihlásili svoje pohľadávky a ktorých došlo k ukráteniu pričom výška prihlásených pohľadávok k 11/2016 predstavovala sumu 51 640,90 Eur. Na základe vyššie uvedeného má žalobca za to, že všetky osobitné predpoklady odporovateľnosti sú splnené podľa ustanovení §57 a § 60 a nasl. Zákona o konkurze a reštrukturalizácii.

5. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 22.04.2021 uviedol, že v konaní nikdy netvrdil, že s prevodom peňažných prostriedkov nemôže byť spojený aj právny úkon. Žalovaný už podrobne popísal praktické príklady, kedy je prevod peňažných prostriedkov len

- faktickým plnením bez právneho úkonu (ide napr. o mylné platby, s ktorými je spojený vznik nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia), alebo
- prejavom právneho úkonu (napr. ak prevod prostriedkov smeruje k zániku konkrétneho právneho vzťahu).

Prevod prostriedkov je len (možným) prejavom uskutočnenia právneho úkonu. Právnym úkonom však nie je platba samotná, ak s ňou nie je spojený aj právny dôvod - prejav vôle smerujúci k ukončeniu konkrétneho právneho vzťahu splnením záväzku z neho vyplývajúceho (napr. zaplatenie kúpnej ceny, vrátenie pôžičky a pod.). Nemožno sa stotožniť ani s vyjadrením žalobcu, podľa ktorého má jej argumentácia (že platba nie je len právnou skutočnosťou) vyplývať z ňou označených súdnych rozhodnutí, ktoré mali údajne prelomiť právny názor Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 30Cdo/304/2006. V konkrétnostiach žalovaný uviedol:

Uznesenie NS ČR zo dňa 25.6.2008, sp.zn. 32Cdo 959/2008 - hoci predmetom konania nebolo odporovanie právnomu úkonu, z odôvodnenia uznesenia jednoznačne vyplýva, že predmetom skúmania v konaní bola úhrada konkrétnych faktúr ako prejav vôle smerujúci k zániku konkrétneho právneho vzťahu jeho splnením. Podľa odôvodnenia uznesenia, bola v danom konkrétnom prípade „platba dôsledkom prejavu vôle účastníka splniť jeho peňažný záväzok“. Inak povedané, z odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé to, že platba je len „dôsledkom“ prejavu vôle a to v prípade, ak smeruje k „splneniu peňažného záväzku“, t.j zo samotného plnenia musí byť zrejmý aj titul plnenia.

Rozhodnutie NS ČR zo dňa 31.8.2010, sp.zn. 23Cdo 472/2008 - ide o žalobu totožného žalobcu v obdobnej veci ako bola prejednávaná v konaní 32Cdo 959/2008. Aj v odôvodnení tohto rozhodnutia NS ČR uvádza, že „platba je dôsledkom prejavu vôle účastníka splniť peňažný záväzok“. Aj v tomto prípade boli v konaní platby skutkovo definované konkrétnymi faktúrami.

Rozhodnutie NS ČR zo dňa 16.10.2018, sp.zn. 28Cdo 3382/2018 - aj v tomto prípade súd konštatoval, že platba je „dôsledkom prejavu vôle účastníka splniť peňažný záväzok.“ Aj z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že úsudok o prejave vôle účastníka splniť peňažný záväzok musí vychádzať zo zistených vonkajších okolností. V žalobe žalobcu v konaní vedenom na OS TT pod sp.zn. 28Cbi/11/2019 však vonkajšie okolnosti, z ktorých by bolo možné odvodiť, že konkrétne platby úpadcu smerujú k splneniu konkrétneho peňažného dlhu, absentujú. Možno zhrnúť, že ani v jednom zo súdnych rozhodnutí, na ktoré poukazuje žalobca, nemožno ustáliť záver, že by samotný prevod peňažných prostriedkov bolo možné považovať za určito a zrozumiteľne vymedzené skutkové okolnosti, ktoré by boli bez ďalšieho spôsobilé na vydanie rozhodnutia o odporovateľnom právnom úkone. Žiadne zo žalobcom označených súdnych rozhodnutí nezaložilo záver o odporovateľnom právnom úkone len na základe konkretizácie prevodu peňažných prostriedkov (sumou, časom a číslami účtov) bez opisovania skutkových okolností z ktorých by bolo možné vyvodit, že sa nimi plnil konkrétny dlh. V každom z rozhodnutí, na ktoré žalobca poukazuje, sa o právnom úkone pojednáva len v súvislosti s platbami, ktoré smerujú k zániku určitého (konkrétneho) právneho vzťahu jeho splnením, pričom tieto vzťahy boli vždy aj konkretizované. Zo všetkých týchto rozhodnutí tiež vyplýva, že samotná platba (v kontexte skutkovo riadne zistených okolností) je len „dôsledkom“ prejavu vôle účastníka splniť jeho záväzok. Bez

toho, aby žalobca tento záväzok skutkovo vymedzil v žalobe v zákonnej prekluzívnej lehote, žalobe vyhovieť nemožno. Žalovaný dodal, že z argumentácie žalobcu je zrejmé, že sa predstavuje súdu taký výklad citovaných rozhodnutí českých súdov, podľa ktorého by mala byť akákoľvek platba dôsledkom prejavu vôle osoby splniť peňažný záväzok. Po podrobnom preskúmaní všetkých citovaných rozhodnutí je však zrejmé, že tieto závery sú nesprávne. Na rozdiel od žalobcom označených súdnych rozhodnutí, len v uznesení Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 30 Cdo 304/2006 bola obsiahnutá podrobná úvaha rozlišujúca platbu ako právny úkon a platbu ako faktickú činnosť ktorá je v plnom rozsahu aplikovateľná aj na prejednávajúcu vec. Na podporu týchto záverov žalovaný predložil aj ďalšie rozhodnutia NS ČR, a to uznesenie NS ČR sp.zn. 30Cdo 1420/003 zo dňa 22.12.2004 a uznesenie NS ČR sp.zn. 30Cdo 531/2003 zo dňa 2.3.2004. Z odôvodnenia týchto rozhodnutí je zrejmé, že ako špecifikácia odporovateľného právneho úkonu nepostačuje popri konkretizácii prevodu sumou, dátumom a účtom ani odkaz na účtovné doklady (pričom žalobca v tomto konaní nepoukazuje ani len na tie). Súdy v týchto rozhodnutiach ustálili, že žaloba musí obsahovať údaje o konkrétnych odporovateľných právnych úkonoch dlžníka, vrátane okolností, za ktorých bolo uskutočnené a v akých časových súvislostiach. Ak tieto údaje v žalobe obsiahnuté nie sú, je návrh žalobcu založený na neurčitom a nezrozumiteľnom označení odporovateľných právnych úkonov, a tieto nevyhnutné vedú k zamietnutiu žaloby.

Žalovaný vyjadril nesúhlas s názorom žalobcu, že ním vymedzený petit je určitý. Petit môže byť určitým len vtedy, ak nemôže byť zameniteľný, a to najmä z hľadiska konkretizácie právneho úkonu, ktorý je predmetom odporovania. Žalovaný poukázal na rozsudok KS Trnava zo dňa 24.9.2019, sp.zn. 21CoKR/11/2018-468, keď je z výroku I zrejmé, že každá platba je definovaná aj právnym dôvodom a jej účelom. Bez identifikácie právneho úkonu, ktorému sa odporuje, nemožno žalobe o určenie neúčinnosti právneho úkonu vyhovieť, a to práve z dôvodu, že platba je prejavom právneho úkonu len vtedy, ak smeruje k zániku konkrétneho záväzku. Ak s prevodom nemožno „spárovať“ žiadny titul plnenia, nemožno takúto platbu považovať ani za právny úkon. Žalovaný v tejto súvislosti uviedol, že je povinnosťou žalobcu ako správcu vec súdu skutkovo opísať tak, aby súd mohol na konkrétny skutkový stav aplikovať príslušný právny predpis. A to nie je možné bez toho, aby žalobca v žalobe opísal právny úkon, ktorému odporuje, t.j. úkon smerujúci k zániku konkrétneho záväzku, prejavom ktorého je práve prevod peňažných prostriedkov. Bez toho, aby bol v žalobe definovaný takýto právny úkon, by bolo možné o prevode uvažovať len ako potenciálnom nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia titulom plnenia bez právneho dôvodu. Žalovaný sa pridriava záverov rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 30 Cdo 304/2006, podľa ktorých „S ohľadom na výše uvedené dovolací súd shledal správnym záver odvolacieho súdu, že žalobcom vytknuté vady návrhu na zahájenie řízení, tkvící v neurčitém a nesrozumitelném označení odporovateľných právnych úkonů, okolností významných z hlediska ust. § 42a odst. 1, 2 obč. zák. a nedostatku určitosti a srozumitelnosti žalobního petitu, neodstranil, a že pro tento nedostatek nelze žalobu o určení neúčinnosti právnych úkonů věcně projednat; ke shodným závěrům dospěl dovolací soud již např. v usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 2.3.2004, sp. zn. 30 Cdo 531/2003 a usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 22.12.2004, sp. zn. 30 Cdo 1420/2003.“ Žalovaný ďalej uviedol, že z hľadiska predmetu konania je bez právneho významu, kedy a akým spôsobom sa žalobca dozvedel o právnom dôvode bezhotovostného prevodu peňažných prostriedkov, resp. že z vyjadrenia žalovaného k žalobe vyplynuli aj ďalšie skutočnosti, o ktorých žalobca uvádza, že o nich nemal vedomosť. Relevantným faktom je len to, že žalobca v prekluzívnej lehote na podanie žaloby skutkovo nevymedzil právny úkon, ktorému odporuje, neuviedol právny dôvod bezhotovostnej platby, ktorý smeroval k zániku konkrétneho záväzku. Dôkazná núdza žalobcu rozhodne nemôže byť kladená na ťarchu žalovaného, keďže z procesného postavenia žalobcu vyplýva povinnosť konkrétny odporovateľný právny úkon tvrdiť a súčasne aj toto tvrdenie preukázať. Žalobca však v žalobe neunesol ani bremeno tvrdenia. Rovnako je bez významu aj tvrdenie žalobcu, že zmluvy o pôžičke zo dňa 25.4.2014 a 27.5.2014 podpisoval za obe zmluvné strany konateľ K. D., keďže takéto konanie je právnymi predpismi dovolené (pre úplnosť dodávame, že za žalovaného zmluvu o pôžičke zo dňa 14.8.2014 podpisovala O. I.). Bez významu sú aj úvahy žalobcu o tom, či z jeho subjektívneho hľadiska dávali pôžičky ekonomický zmysel. Žalobca nebol štatutárom úpadcu a preto z logických dôvodov ani nemôže predkladať relevantné úvahy o tom, či úpadca v konkrétnych časových okamihoch z hľadiska jeho cash flow mal alebo nemal potrebu si peniaze požičať. V obchodnom styku, ktorý prebieha medzi prepojenými osobami, je bežné, že si navzájom požičiavajú peniaze, keď ich tá -ktorá spoločnosť v aktuálnom čase potrebuje, a že takto navzájom poskytované pôžičky si následne vracajú alebo započítavajú. Osobitne zdôraznil, že v konaní sa nepojednáva o akýchsi vymyslených hotovostných pôžičkách - všetky pohyby sú riadne zdokumentované výpismi z bankových účtov, t.j. išlo o reálny pohyb peňazí. Za existencie reálnych pohybov na účte niet žiadneho rácia vytvárať „fiktívne“ dokumenty. Podľa žalovaného žalobca neuviedol vlastný právny dôvod pohybov na účte dňa 14.8.2014, 25.4.2014 a 27.5.2014. Žalovaný zdôraznil, že pri

všetkých 3 platbách je uvedený konštantný symbol 0558 („finančné platby ostatné“) pod ktorý možno subsumovať aj poskytovanie pôžičiek. Nejde teda o platbu za tovar (konštantný symbol 0008) ani o platbu za služby (konštantný symbol 0308). Žalovaný odmietol žalobcom vyslovený názor, že zmluvy o pôžičke 14.8.2014, 25.4.2014, 27.5.2014 a zápočet zo dňa 31.12.2014 by mali byť účelovo vytvorenými dokumentmi s cieľom vytvorenia právneho rámca pre nevrátenie peňažných prostriedkov, naopak, ide o riadne a platné právne úkony, ktorých pravosť nie je a nemôže byť spochybnená len vyjadrením pochybností žalobcom bez náležitého dôkazu. Žalovaný dodal, že pôžičky sú tzv. reálnym kontraktom, ktorý vzniká poskytnutím pôžičky. Poskytnutie peňažných prostriedkov pritom v konaní sporné nie je. Preto i

v prípade, ak by žalobcom označené listiny pravými neboli (čo nie je pravdou), v takom prípade by sa ich „nepravosťou“ nevyvrátilo, že išlo o pôžičky, ale titul plnenia ako pôžičky by mohol byť len spochybnený. Z hľadiska predmetu konania by takýto „dôkaz“ nemal žiadnu relevanciu. Žalobca totiž v žalobe skutkovo nedefinoval žiadny právny úkon, ale len faktické plnenia peňažných prostriedkov. S faktickými plneniami však žalobca v žalobe nespojil žiaden právny úkon, pričom bez existencie právneho úkonu možno žalovať len vydanie bezdôvodného obohatenia, no nie odporovateľnosť (neidentifikovaného) právneho úkonu. Inak povedané, ak by aj žalovaný svoje tvrdenia nepreukázal, nemožno konštatovať, že by žalobca nejaký právny úkon, ktorému mieni odporovať, v žalobe konkretizoval, a teda že by uniesol bremeno tvrdenia ako aj dôkazné bremeno. Sám žalobca vo svojej žalobe uviedol, že z dôvodu chýbajúcej účtovnej a inej dokumentácie nevie identifikovať účel platieb. Ak teda žalobca nevie/nevedel identifikovať účel platieb, teda ich právny dôvod, mal podávať žalobu na vydanie bezdôvodného obohatenia ako plnenia bez právneho dôvodu.

Žalobca v replike vymenoval pohľadávky, o ktorých uvádza, že mali v čase uskutočnenia právneho úkonu (ktorý žalobca ani nedefinuje, keď označuje len prevod prostriedkov bez špecifikácie právneho dôvodu) existovať záväzky voči veriteľom, ktorí si svoje pohľadávky prihlásili a malo dôjsť k ich ukráteniu. Žalovaný a zdôraznil, že žalobca v žalobe označil prevod zo dňa 14.08.2014, t.j. záväzky by museli existovať dňa 14.8.2014.

Slovenská republika - Daňový úrad Trnava

Žalobca označuje bagateľnú pohľadávku vo výške 146,90 eur na dani z príjmov právnickej osoby za obdobie 1.1.2015 - 30.6.2015, ktorá sa má týkať nezaplatenia preddavkov za 1. a 2. štvrťrok 2015. Sám žalobca však uvádza, že tieto preddavky úpadca uhradil síce oneskorene, ale uhradil ich v celom rozsahu 31.3.2016, z čoho je zrejmé, že táto pohľadávka daňového úradu zanikla, a teda do konkurzu nebola ani prihlásená. I v prípade, ak by úpadca určitým právnym úkonom veriteľa ukrátil, no jeho pohľadávku by následne uhradil, a to ešte pred vyhlásením konkurzu, nie je splnená podmienka pre určenie neúčinnosti právneho úkonu podľa § 57 zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Na tomto nemení nič ani fakt, že pre oneskorenú úhradu daňový úrad následne vyrubil úpadcovi úrok z omeškania. Záväzok na zaplatenie úrokov z omeškania úpadcovi vznikol až v roku 2018 na základe rozhodnutia č. 101782858/2018 zo dňa 11.9.2018. Tento záväzok teda neexistoval v čase, v ktorom sa realizovali prevody, ktorým žalobca odporuje.

Slovenská republika - Daňový úrad Trnava

Žalobca označil bagateľnú pohľadávku vo výške 6,40 eur ako pohľadávku na dani z príjmov zo závislej činnosti za obdobie 1/2015. Má ísť o pohľadávku, ktorá sa má vzťahovať na neodvedenie preddavkov na daň z príjmov zo závislej činnosti. Rovnako aj v tomto prípade sám žalobca uvádza, že táto pohľadávka bola uhradená, a to dňa 30.4.2015, čím zanikla, teda nejde o pohľadávku, ktorá by bola prihlásená do konkurzu. Žalobcom označený záväzok vznikol až v roku 2018 na základe rozhodnutia č. 101728921/2018 zo dňa 11.9.2018.

Slovenská republika - Daňový úrad Trnava

Žalobca označil bagateľnú pohľadávku vo výške 22,80 eur ako pohľadávku na dani z príjmov zo závislej činnosti za zdaňovacie obdobie 6/2015 a má sa vzťahovať na neodvedenie preddavkov na daň z príjmov zo závislej činnosti. Rovnako aj v tomto prípade sám žalobca uvádza, že táto pohľadávka bola uhradená, a to dňa 17.3.2016, čím zanikla, teda nejde o pohľadávku, ktorá by bola prihlásená do konkurzu. Žalobcom označený záväzok vznikol až v roku 2018 na základe rozhodnutia č. 101729341/2018 zo dňa 11.9.2018.

Slovenská republika - Daňový úrad Trnava

Žalobca označil bagateľnú pohľadávku vo výške 50,60 eur ako pohľadávku na dani z motorových vozidiel - preddavky za november 2014. Rovnako aj v tomto prípade sám žalobca uvádza, že táto pohľadávka bola uhradená, a to dňa 2.5.2015, čím zanikla, teda nejde o pohľadávku, ktorá by bola prihlásená do konkurzu. Žalobcom označený záväzok vznikol až v roku 2018 na základe rozhodnutia č. 101823780/2018 zo dňa 17.9.2018.

Slovenská konsolidačná, a.s.

Žalobca označil bagateľnú pohľadávku vo výške 30,50 eur ako pohľadávku na DPH vyrubenej podaním daňového priznania za obdobie 1/2015. Aj v tomto prípade sám žalobca uvádza, že táto pohľadávka bola uhradená, a to dňa 5.3.2015, čím zanikla, teda nejde o pohľadávku, ktorá by bola prihlásená do konkurzu. Pre úplnosť žalovaný dodal, že súdu predložili aj zoznam prihlásených veriteľov, tak, ako ho obdržal od žalobcu. V zozname pohľadávok žiadna pohľadávka Slovenskej konsolidačnej, a.s. v sume 30,50 eur titulom pohľadávky na DPH za mesiac 1/2015 zapísaná nie je. Ak nejde o pohľadávku, ktorá do konkurzu nebola prihlásená spôsobom ustanoveným zákonom, nemožno na ňu prihliadať ani pri posudzovaní splnenia predpokladov odporovateľnosti právnych úkonov úpadcu. Žalovaný poprel tiež skutkové tvrdenie žalobcu, že úpadca mal byť v zmysle účtovnej závierky za rok 2015 v úpadku (žalobca úpadok paradoxne vyvodzuje z údaju o majetku 830.031 eur a údaju o záväzkoch 123.695 eur) a tiež poprel relevanciu tohto skutkového tvrdenia vo vzťahu k predmetu konania. Žalobca si zamieňa rôzne obdobia (rok 2015 a 2016) a nerozlišuje nadobúdacie a účtovné hodnoty po odpisoch. Žalovaný uviedol, že úpadok sa musí skúmať ku dňu 14.8.2014, a nie k 31.12.2015. Z účtovnej závierky zostavenej k 31.12.2015 nemožno vyvodit' existenciu úpadku k 14.8.2014. Ďalej uviedol, že ani k 31.12.2015 úpadca nebol v úpadku, pričom úpadok úpadcu k 31.12.2015 z účtovnej závierky úpadcu za rok 2015 vyvodit' nemožno (záväzky voči nespriazneným osobám nie sú vyššie ako majetok). Len stav v pokladni a na bankových účtoch úpadcu k 31.12.2015 bol 56.651 eur, čo je výrazne viac ako pohľadávky, na ktoré poukazuje žalobca. Žalovaný ďalej uviedol, že bez právneho významu je subjektívnym aj názor žalobcu, podľa ktorého mal byť údaj o majetku k 31.12.2015 v sume 830.031 eur fiktívny, keď žalobca identifikoval vlastnou činnosťou len motorové vozidlá v účtovnej hodnote 31.031,01 eur. Údaj o sume 31.031,01 eur žalobca čerpá zrejme zo znaleckého posudku, na základe ktorého došlo k dražbe motorových vozidiel v roku 2018, ktorý údaj je vo vzťahu ku skúmaniu hodnoty majetku úpadcu k roku 2015 a 2016 absolútne irelevantný. Žalobca navyše vedome zavádza, pretože reálna cena dosiahnutá vydražením v roku 2018 bola vyššia ako cena stanovená znalcom (cena dosiahnutá vydražením bola 50.000 eur, čo doložil notárskou zápisnicou o osvedčení priebehu dražby zo dňa 27.3.2018, N 126/2018, Nz 9751/2018, NCRIs 9990/2018 spísanou notárkou JUDr. Martou Pavlovičovou). Žalobca tiež spochybňuje Odborné vyjadrenie Ekonomickej kancelárie Nitra, s.r.o., z jeho námietok je však zrejme, že vecne nesmerujú k relevantnému vyvráteniu správnosti obsahu obsiahnutého v tomto Odbornom vyjadrení, ale sú len jej vlastnou úvahou. Takáto námietka preto nie je účinná (§ 151 CSP). Stav hmotného majetku je zřejmý z dostupných zdrojov, ktorými sú zverejnené účtovné závierky.

Žalovaný ďalej uviedol, že žalobca spoľahlivo nevysvetľuje, prečo by mala byť pôžička zo dňa 7.7.2015 pochybná preto, že:

1. Bola za žalovaného podpísaná pani D. a za úpadcu pánom D. - ide o úkon právne dovolený a samotná skutočnosť, že bola zmluva o pôžičke uzavretá medzi spriaznenými osobami nezakladá pochybnosť o zmluve ako takej
2. Účelom pôžičky bola úhrada 2. splátky za vozidlo O. A3, pričom v zmysle dostupných dokumentov mali byť splátky rozložené na mesačnej báze po 983,31 eur - žalovaný uvádza, že spôsob úhrad žalobcom pravdepodobne nebol správne pochopený.
3. Zmluva o pôžičke zo dňa 7.7.2015 obsahovala dátum na vrátenie pôžičky 31.12.2015, pričom pôžička bola poskytnutá až 14.1.2016, a teda pôžička sa uskutočnila po lehote na vrátenie pôžičky - k danému žalovaný uviedol, že k vyjadreniu k žalobe bol ako príloha č. 5 pripojený výpis z účtu žalovaného, z ktorého je zřejmé, že platba sa uskutočnila dňa 7.7.2015. Dátum 14.1.2016 uvedený v prílohe je len administratívnou chybou.
4. V názve protiúčtu pri úhrade 2. splátky je uvedená spoločnosť AC Bratislava, spol. s r.o. - ako je zřejmé zo zmluvy o autokredite č. 881762, spoločnosť VOLKSWAGEN Finančné služby Slovensko s.r.o. bola pri uzatváraní zmluvy zastúpená spoločnosťou AC Bratislava, spol. s r.o.. Platba bola zaslaná spoločnosti AC Bratislava, spol. s r.o. ako predajcovi vozidla (a súčasne ako zástupcovi VOLKSWAGEN Finančné služby Slovensko s.r.o.), ktorá bola následne preposlaná medzi spoločnosťami AC Bratislava, spol. s r.o. 15 a VOLKSWAGEN Finančné služby Slovensko s.r.o., čo žalovaný doložil potvrdením VOLKSWAGEN Finančné služby Slovensko s.r.o.) zo dňa 22.4.2020.

Žalovaný sa uzavretím dohody o postúpení práv a prevzatí záväzkov č. 926046 obohatiť reálne nemohol, pretože spolu s jej uzavretím na seba prevzal záväzky v celkovej hodnote 21.462 eur (10.731 eur voči úpadcovi z faktúry č. 20160016 ako odplaty z postúpenie práv a záväzkov a 10.731 eur voči VOLKSWAGEN Finančné služby Slovensko s.r.o., IČO: 31341438 ako zostatok úveru titulom Dohody o postúpení práv a prevzatí záväzkov č. 926046 zo dňa 18.10.2016). Je absurdné predpokladať, že dňa 18.10.2016 bola hodnota amortizovaného vozidla rovnaká ako nadobúdacia cena dňa 2.7.2014 (žalobca sa v žalobe domáha zaplatenia sumy rovnajúcej sa nadobúdacej cene zo dňa

2.7.2014, čo žalovaný preukazuje pôvodnou zmluvou o autokredite č. 841188). Nadobudnutie vozidla v mesiaci júl 2014 preukazuje aj proforma faktúrou č. PW140054 na sumu 10.731 e predstavujúcu prvú „tretinku“ (akontáciu) a emailovou komunikáciou s predajcom AC Bratislava, spol. s r.o. zo dňa 3.7.2014. V čase uzatvorenia Dohody o postúpení práv a prevzatí záväzkov č. 926046 zo dňa 18.10.2016 bolo vozidlo už viac ako dvojročné a malo nabešaných viac ako 135 tisíc kilometrov (podľa potvrdenia z elektrickej servisnej knižky, ktorú súdu žalovaný predkladá, malo predmetné vozidlo už dňa 13.7.2016 nabešaných 135.653 km a dňa 23.3.2017 malo nabešaných 167.519 km). Inak povedané, prevzatie záväzkov žalovaným spolu s viac ako dvojročným vozidlom a nábehu viac ako 135 tisíc kilometrov v hodnote 2/3 nadobúdacej ceny nového vozidla sa rozhodne nejví ako neprímerané - odporovateľné. Žalobca v replike vymenoval pohľadávky, o ktorých uvádza, že mali v čase uskutočnenia právneho úkonu ohľadom vozidla O. A3 existovať záväzky voči veriteľom, ktorí si svoje pohľadávky prihlásili a malo dôjsť k ich ukráteniu. Žalovaný zdôraznil, že žalobca v žalobe označil za odporovateľný právny úkon dohodu o postúpení práv a prevzatí povinností zo dňa 18.10.2016, t.j. záväzky by museli existovať dňa 18.10.2016. V konkrétnostiach žalovaný uviedol:

Slovenská republika - Daňový úrad Trnava

Žalobca označil bagateľnú pohľadávku vo výške 6,40 eur ako pohľadávku na dani z príjmov zo závislej činnosti za obdobie 1/2015. Má ísť o pohľadávku, ktorá sa má vzťahovať na neodvedenie preddavkov na deň z príjmov zo závislej činnosti. Sám žalobca uviedol, že táto pohľadávka bola uhradená, a to dňa 30.4.2015, čím zanikla, teda nejde o pohľadávku, ktorá by bola prihlásená do konkurzu. Žalobcom označený záväzok vznikol až v roku 2018 na základe rozhodnutia č. 101728921/2018 zo dňa 11.9.2018.

Slovenská republika - Daňový úrad Trnava

Žalobca označil bagateľnú pohľadávku vo výške 22,80 eur ako pohľadávku na dani z príjmov zo závislej činnosti za zdaňovacie obdobie 6/2015 a má sa vzťahovať na neodvedenie preddavkov na daň z príjmov zo závislej činnosti. Rovnako aj v tomto prípade sám žalobca uviedol, že táto pohľadávka bola uhradená, a to dňa 17.3.2016, čím zanikla, teda nejde o pohľadávku, ktorá by bola prihlásená do konkurzu. Žalobcom označený záväzok vznikol až v roku 2018 na základe rozhodnutia č. 101729341/2018 zo dňa 11.9.2018.

Slovenská republika - Daňový úrad Trnava

Žalobca označil bagateľnú pohľadávku vo výške 50,60 eur ako pohľadávku na dani z motorových vozidiel - preddavky za november 2014. Rovnako aj v tomto prípade sám žalobca uviedol, že táto pohľadávka bola uhradená, a to dňa 2.5.2015, čím zanikla, teda nejde o pohľadávku, ktorá by bola prihlásená do konkurzu. Žalobcom označený záväzok vznikol až v roku 2018 na základe rozhodnutia č. 101823780/2018 zo dňa 17.9.2018.

Slovenská konsolidačná, a.s.

Žalobca označil bagateľnú pohľadávku vo výške 30,50 eur ako pohľadávku na DPH vyrubenej podaním daňového priznania za obdobie 1/2015. Aj v tomto prípade sám žalobca uviedol, že táto pohľadávka bola uhradená, a to dňa 5.3.2015, čím zanikla, teda nejde o pohľadávku, ktorá by bola prihlásená do konkurzu. Pre úplnosť žalovaný dodal, že súdu predložili aj zoznam prihlásených veriteľov, tak, ako ho obdržal od žalobcu. V zozname pohľadávok žiadna pohľadávka Slovenskej konsolidačnej, a.s. v sume 30,50 eur titulom pohľadávky na DPH za mesiac 1/2015 zapísaná nie je. Ak nejde o pohľadávku, ktorá do konkurzu nebola prihlásená spôsobom ustanoveným zákonom, nemožno na ňu prihladať ani pri posudzovaní splnenia predpokladov odporovateľnosti právnych úkonov úpadcu. Žalovaný rozporoval ničím nepodložené skutkové tvrdenie žalobcu, že v čase vykonania tvrdeného odporovateľného právneho úkonu (18.10.2016) údajne existovali záväzky úpadcu, ktorí si prihlásili svoje pohľadávky a u ktorých došlo k ukráteniu, keď žalobca uvádza, že „výška prihlásených pohľadávok k 11/2016 predstavovala sumu 51.640,90 eur.“ Podľa žalovaného ani jedna z pohľadávok výslovne konkretizovaných žalobcom v tejto súvislosti nie je takou, ktorá by existovala dňa 18.10.2016 a ktorá by súčasne bola následne aj prihlásená do konkurzu. „Prehľad prihlásených pohľadávok .... k 11/2016“ priložený k replike je nič nehovoriacim dokumentom vytvoreným žalobcom. Z predloženej „tabuľky“ (nepodloženej konkrétnymi konkurznými prihláškami) nemožno identifikovať, že by išlo o pohľadávky existujúce k 18.10.2016 (alebo k 11/2016) a takéto skutkové tvrdenie žalovaný rozporuje a navrhuje, aby súd v rámci dokazovania uložil žalobcovi povinnosť založiť do súdneho spisu kópie všetkých konkurzných prihlášok (vrátane príloh) v konkurze na majetok úpadcu Vegetable procesor, spol. s r.o. vedenom pod sp.zn. 25K/8/2018 na Okresnom súde Trnava. Žalovaný ďalej poprel skutkové tvrdenie žalobcu, že úpadca mal byť v zmysle účtovnej závierky za rok 2016 v úpadku (žalobca úpadok paradoxne vyvodzuje z údaju o majetku 922.101 eur a údaju o záväzkoch 151.414 eur) a tiež popiera relevanciu tohto skutkového tvrdenia vo vzťahu k predmetu konania. Úpadok sa musí skúmať ku dňu 18.10.2016, a tiež k 31.12.2016. Z účtovnej závierky zostavenej k 31.12.2016 nemožno vyvodit'

existenciu úpadku k 18.10.2016. Ani ku dňu 31.12.2016 úpadca nebol v úpadku, pričom úpadok úpadcu k 31.12.2016 z účtovnej závierky úpadcu za rok 2016 vyvodit' nemožno (záväzky nie sú vyššie ako majetok). Po tretie, bez právneho významu je subjektívnym aj názor žalobcu, podľa ktorého mal byť údaj o majetku k 31.12.2016 v sume 922.101 eur fiktívny, keď žalobca identifikoval vlastnou činnosťou len motorové vozidlá v účtovnej hodnote 31.031,01 eur. Zo subjektívneho názoru žalobcu o údajnej fiktívnosti účtovného stavu majetku úpadcu nemožno vyvodit' záver (tvrdený ako fakt), že „je zrejmé, že úpadca bol už v roku 2016 v predĺžení“. Ak žalobca tvrdí, že účtovaný majetok je fiktívny, musí svoje tvrdenie preukázať. Žalovaný zhrnul, že úpadca nebol v predĺžení ani dňa 18.10.2016, ani dňa 31.12.2016.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to predovšetkým s Dohodou o postúpení práv a prevzatí záväzkov č. 926046 zo dňa 18.10.2016, Zmluvou o AutoKredite č. 881762, listom - Poskytnutie súčinnosti zo strany Volkswagen Finančné služby zo dňa 07.11.2019, výpisom z účtu úpadcu, zoznamom pohľadávok veriteľov Sociálna poisťovňa a Slovenská republika - Daňový úrad Trnava vrátane príloh, faktúrou úpadcu č. 201600016, výpisom z bankového účtu žalovaného, odborným vyjadrením Ekonomickej kancelárie Nitra s.r.o. z 10.12.2019, účtovnou závierkou úpadcu zostavenou k 31.12.2015 ako i s celým obsahom spisového materiálu a zistil nasledujúci skutkový a právny stav:

7. Žalobca v konaní uviedol, že sa pridrižava jeho písomných vyjadrení a vo vzťahu k duplike žalovaného zo dňa 22.04.2020 uviedol, že čo sa týka prevodu prostriedkov z bankového účtu ako právneho úkonu, žalobca zotrváva na svojom vyjadrení, že samotný prevod prostriedkov je právny úkon s tým, že konkretizácia právneho dôvodu na základe ktorého boli tie peňažné prostriedky prevedené bola ustálená v samotnom konaní. Ako uviedol sám žalovaný, bola uzavretá zmluva o pôžičke, teda z pohľadu žalobcu ten právny úkon je jednoznačne ustálený. Čo sa petitu týka, považuje ho žalobca za dostatočne určitý. Čo sa týka stanoviska žalovaného v súvislosti s auditnými správami, tieto žalobcovi boli predložené, ale neznamená to, že má niekto auditnú správu, že je jeho účtovníctvo bezchybné. Auditor kontroluje účtovnú závierku a účtovníctvo tak, aby v podstatných okolnostiach poskytoval informáciu, či účtovná závierka k určitým okolnostiam poskytuje pravdivý obraz finančnej situácie žalovaného s tým, že skúma významné nesprávnosti. To znamená, že to, že ma niekto audit neznamená, že účtovná závierka je správna. Čo sa týka pohľadávok, ktoré žalobca uviedol vo svojom vyjadrení a ktoré žalovaný napáda, že vôbec neboli prihlásené, toto žalobca odmieta. Tieto pohľadávky boli riadne prihlásené, pravdepodobne ide o nesprávnu interpretáciu zo strany žalovaného, keďže žalobca tvrdí, že tie pohľadávky, ktoré sú sankciami, napr. Daňový úrad Trnava alebo Slovenská konsolidačná - tak tieto sankcie síce vyplývajú z daní, ktoré boli uhradené, ale ako prihlásené boli tieto sankcie. Čo sa týka súm, ktoré uvádza žalovaný - že majetok žalovaného bol v roku 2016 922.101 eur, tak majetok žalovaného bol podľa účtovnej závierky v roku 2016 324.814 eur, ale tento majetok správca nemal žiadnym spôsobom preukázaný. Správca vychádzal pri stanovení hodnoty majetku z hodnoty majetku, ktorý sa mu podarilo osvedčiť prostredníctvom vyhľadávacej činnosti a súčinnosti. Tým, že žalobca nemal k dispozícii žiadne podklady týkajúce sa majetku žalovaného, považuje ho za nepreukázaný. Takisto k tabuľke, kde žalovaný uvádza jednotlivé účtovné obdobia hodnoty majetku, táto tabuľka nezodpovedá - pravdepodobne sú zobrazené zlé riadky to znamená, že v roku 2014 hodnota majetku žalovaného bola 1.448.740 eur podľa účtovnej závierky, ktorú my ale nevieme žiadnym spôsobom verifikovať. V roku 2015 to bolo 295.848 eur a v roku 2016 324.814 eur. To sú údaje z účtovnej závierky, ale žalobca ich nemá žiadnym spôsobom za preukázané. Čo sa týka zoznamu vozidiel, ktoré predložil žalovaný, resp. ŠPZ atď. v priebehu roka sa počet vozidiel môže meniť a toto sa preukazuje vždy ako majetok k nejakému dátumu, ale v priebehu roka mohlo prísť k odpredaju tých vozidiel.

8. Právny zástupca žalovaného v konaní uviedol, že žalobu navrhuje zamietnuť. Zotrváva na názore, že petit, resp. samotné skutkové vymedzenie tzv. právneho úkonu k žalobe absentuje a toto nebolo označené v prekluzívnej lehote na podanie žaloby. Samotné označenie bezhotovostnej platby nemožno považovať za právny úkon, právny úkon je potrebné definovať tak, aby bol nezameniteľný. Samotná platba je len prejavom právneho úkonu a môže predstavovať akýkoľvek právny úkon či už je to poskytnutie pôžičky, vrátenie pôžičky, zaplatenie kúpnej ceny a pod. Bez uvedenia konkrétneho právneho úkonu žalobcom v žalobe nie je možné žalobe vyhovieť. Žalobca ako strana, ktorá znáša bremeno svojich dôkazných tvrdení nepreukázal ani základne podmienky odporovateľnosti ukracujúceho právneho úkonu a to ukrátenie konkrétneho veriteľa, ktorý by v čase bezhotovostnej platby mal neuspokojenú pohľadávku a ktorá súčasne do vyhlásenia konkurzu nezanikla a súčasne ktorá by bola v konkurze aj prihlásená. Takejto pohľadávky niet. Zo spisu nevyplýva žiadny dôkaz, že by ku

dňa 14.08.2014 resp. ku dňa 18.10.2016 existovala nejaká neuspokojená pohľadávka, ktorá by bola zapísaná v zozname pohľadávok. Žalobca sa snaží podsúvať ako údajnú pohľadávku verejnoprávnu sankciu v rámci pokuty, ktorá má však zásadne odlišný charakter od sankcií podľa súkromného práva. Takáto pokuta nie je príslušenstvom pohľadávky, ale samostatnou pohľadávkou, ktorá vznikla až vydaním rozhodnutia príslušného daňového úradu. Ak takéto rozhodnutie nebolo vydané v čase kedy sa bezhotovostná platba realizovala nemožno hovoriť ani o tom, že takéto potenciálna budúca pohľadávka by bola ukrátená. Rovnako nemožno prehliadnuť ani v zásade badateľnú výšku pohľadávok, ktoré označuje žalobca vo vzťahu k mase majetku, ktorý je riadne doložený viacerými dokladmi a podporený aj návrhmi na vykonanie dokazovania v podobe dopytov na dopravný inšpektorát. Ak žalobca nie je schopný relevantným spôsobom spochybníť pravosť a pravdivosť účtovnej závierky úpadcu nemôže len samotná pochybnosť žalobcu zakladať obrátenie dôkazného bremena v tomto konaní. Pokiaľ ide o motorové vozidlo, listinnými dôkazmi žalovaný preukázal, že v čase uzatvorenia dohody o postúpení a prevzatí práv leasingu malo vozidlo dva a pol roka a najazdených viac ako 130 000 km, preto zastáva názor, že suma záväzku, ktorú na seba prevzal žalovaný v podobe dvoch tretín nadobúdacej ceny vozidla, nemôže byť neprimeraná a pre prípad, že by súd mal o tejto skutočnosti pochybnosti, zotrúva na návrhu na vykonanie dokazovania súkromným znaleckým posudkom, ktorý by dal vyhotoviť v závislosti od predbežného právneho posúdenia veci súdom a to aj s ohľadom na zásadu hospodárnosti konania a trov vynakladaných v súvislosti s dokazovaním. Pre prípad, ak súd žalobcu zamietne, uplatnil si právny zástupca žalovaného nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

9. Z výpisov z účtu úpadcu vedeného vo C. banke, a.s. mal súd preukázané, že dňa 14.08.2014 bol realizovaný prevod finančných prostriedkov vo výške 22.000 eur.

10. Z účtovnej závierky zostavenej k 31.12.2015 súd zistil, že úpadca vykazoval v roku 2015 aktíva (spolu majetok) v brutto hodnote 830.031 eur, z čoho najväčšiu hodnotu tvorili hnutelné veci (595.567 eur)

11. Z odborného vyjadrenia Ekonomickej kancelárie Nitra s.r.o. zo dňa 10.12.2019 súd zistil, že predmetná spoločnosť vypracovala Odborné vyjadrenie k majetku spoločnosti Vegetable procesor, s.r.o., v ktorom uviedla, že hoci sa nevie vyjadriť k stavu majetku k jednotlivým dátumom v roku 2015, vie uviesť, že spoločnosť každoročne podávala daňové priznanie a zasielala do príslušného registra účtovnú závierku. V roku vykazovala spoločnosť aktíva v brutto hodnote 830.031 eur. Z toho najväčšiu časť v sume 595.567 eur tvorili hnutelné veci. Boli to hlavne nákladné vozidlá (ťahače návesov, návesy), vysokozdvížne vozíky a iné stroje ako likvidný majetok.

12. Podľa § 57 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ZoKR) právne úkony týkajúce sa majetku dlžníka sú v konkurze voči veriteľom dlžníka neúčinné, ak im správca alebo veriteľ prihlásenej pohľadávky podľa tohto zákona odporuje. Veriteľ môže odporovať právnomu úkonu týkajúcemu sa majetku dlžníka, len ak správca v primerane lehote jeho podnetu na odporovanie nevyhovel.

13. Podľa § 57 ods. 2 cit. zákona právo odporovať právnomu úkonu zanikne, ak sa neuplatní u povinnej osoby alebo na súde do jedného roka od vyhlásenia konkurzu; právo odporovať právnomu úkonu sa považuje za uplatnené u povinnej osoby, len ak povinná osoba toto právo písomne uznala.

14. Podľa § 57 ods. 4 cit. zákona odporovať podľa tohto zákona možno len tomu právnomu úkonu dlžníka, ktorý ukracuje uspokojenie prihlásenej pohľadávky niektorého z veriteľov dlžníka.

15. Podľa § 60 ods. 1 cit. zákona odporovať možno tiež každému právnomu úkonu, ktorým dlžník ukrátil svojich veriteľov (ďalej len „ukracujúci právny úkon“), ak bol urobený s úmyslom dlžníka ukrátiť svojich veriteľov a tento úmysel bol alebo musel byť druhej strane známy.

16. Podľa § 60 ods. 2 cit. zákona ak ide o právny úkon urobený v prospech osoby spriaznenej s dlžníkom, úmysel dlžníka ukrátiť svojich veriteľov, ako aj vedomosť druhej strany o tomto úmysle sa predpokladá, ak sa nepreukáže opak.

17. Podľa § 60 ods. 3 cit. zákona odporovať možno len tým ukracujúcim právnym úkonom, ktoré boli urobené počas piatich rokov pred začatím konkurzného konania.

18. Podľa § 62 ods. 1 cit. zákona právo odporovať právnomu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto s dlžníkom odporovateľný právny úkon dohodol, v prospech koho dlžník odporovateľný právny úkon jednostranne urobil alebo kto z odporovateľného právneho úkonu dlžníka priamo nadobudol prospech.

19. Podľa ustanovenia § 62 ods. 5 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii, právo odporovať právnomu úkonu môže správca alebo veriteľ uplatniť priamo u povinnej osoby alebo žalobou na súde; rozhodnutie súdu o určení neúčinnosti právneho úkonu je účinné voči všetkým účastníkom konkurzného konania. Nároky z neúčinného právneho úkonu môže v prospech podstaty uplatniť správca alebo veriteľ, ktorý odporoval právnomu úkonu.

20. Podľa ustanovenia § 63 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii pohľadávku, ak ide o neúčinný právny úkon týkajúci sa veci, práva alebo inej majetkovej hodnoty prevedenej z majetku dlžníka, sú tí, voči ktorým sa právo odporovať právnomu úkonu uplatnilo, povinní spoločne a nerozdielne poskytnúť do dotknutej podstaty peňažnú náhradu za túto vec, právo alebo inú majetkovú hodnotu; ak sa však u niektorého z nich táto vec, právo alebo iná majetková hodnota nachádza, možno sa od nich namiesto peňažnej náhrady domáhať vydania tejto veci, práva alebo inej majetkovej hodnoty. Proti tomu, voči komu sa právo odporovať právnomu úkonu uplatnilo, možno uplatniť vždy len toľko, koľko sa v dôsledku neúčinného právneho úkonu naň previedlo.

21. Podľa ustanovenia § 63 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii, ak ide o neúčinný právny úkon, ktorým dlžník splnil svoj peňažný záväzok, veriteľ je povinný vrátiť plnenie dlžníka do dotknutej podstaty. Ak veriteľ plnenie vráti, pohľadávka zaniknutá splnením sa obnoví v pôvodnom rozsahu. Nárok na uspokojenie obnovenej pohľadávky možno v konkurze uplatniť ako pohľadávku proti dotknutej podstate, avšak len v rozsahu, v akom by obnovená pohľadávka bola uspokojená, ak by sa uplatnila prihláškou.

22. Podľa čl. 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

23. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, považujú za nesporné.

24. Podľa § 185 ods. 1 CSP súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

25. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

26. Podľa § 217 ods. 1, prvá veta CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

27. Pred tým ako súd posúdil dôvodnosť podanej žaloby o určenie neúčinnosti napadnutých právnych úkonov, bolo nutné ako predbežnú otázku posúdiť, či boli splnené podmienky rozhodovania súdu o žalobe žalobcu majúcu na zreteľ zachovanie lehôt podľa zákona o konkurze a reštrukturalizácii. V konaní mal súd za preukázané, že Okresný súd Trnava začal konkurzné konanie uznesením sp. zn. 25K/8/2018 dňa 16.8.2018 a dňa 13.11.2018 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu. Dňa 12.11.2019 žalobca uplatnil na súde právo odporovať právnym úkonom realizovaným v dňoch 14.08.2014 a 18.10.2016. Na základe vyššie uvedeného má súd zato, že žalobca uplatnil svoje právo na súde v zákonnej lehote (v zmysle § 57 ods. 2 ZKR do jedného roka od vyhlásenia konkurzu) a napadol úkony urobené počas piatich rokov pred začatím konkurzného konania (§ 60 ods. 3 ZKR).

28. Medzi stranami bolo sporných viacero skutkových tvrdení, avšak primárne bola sporná skutočnosť, či napadnutými právnymi úkonmi dlžník, terajší úpadca ukrátil svojich veriteľov alebo nie.

29. Úprava odporovateľnosti obsiahnutá v zákone o konkurze a reštrukturalizácii je úpravou špeciálnou popri právnej úprave odporovateľnosti v Občianskom zákonníku. Odporovateľnosť právnych úkonov je osobitným inštitútom, ktorý slúži na ochranu veriteľov. Odporovateľnosť právnych úkonov ako určitá sankcia nie je postihom za konkrétne vady právneho úkonu, ale za jeho právne dôsledky vo vzťahu k veriteľom dlžníka. Negatívne právne dôsledky sa prejavujú v tom, že konkrétny právny úkon dlžníka spôsobí ukrátenie uspokojenia pohľadávok veriteľa. K tomu dôjde zásadne vtedy, keď sa právnym

úkonom dlžníka zmenší jeho majetok. Ukrátenie uspokojenia veriteľovej pohľadávky predpokladá také skrátenie (zmenšenie) majetku, ktoré bráni uspokojeniu pohľadávky v celom rozsahu alebo aspoň sčasti. Z toho vyplýva, že ten, kto odporuje, musí dokazovať kvalifikované zmenšenie majetku dlžníka. Nestačí, že sa majetok dlžníka zmenšil, musí sa preukázať, že sa zmenšil do takej miery, že to ohrozilo aspoň čiastočné uspokojenie veriteľovho nároku.

30. Všeobecnými predpokladmi odporovateľnosti sú: právny úkon, účinnosť právneho úkonu dlžníka, ukrátenie uspokojenia pohľadávky veriteľa. Osobitnými predpokladmi odporovateľnosti v konkurznom konaní sú: vyhlásenie konkurzu, právny úkon dlžníka týkajúci sa jeho majetku a ukrátenie pohľadávky veriteľa, ktorý si prihlásil pohľadávku. Ako je vyššie uvedené jedným zo všeobecných a aj osobitných predpokladov odporovateľnosti je, že právnym úkonom dlžníka musí dôjsť k ukráteniu uspokojenia veriteľa. Treba zdôrazniť, že ukrátenie uspokojenia pohľadávky veriteľa je vecou dôkazného bremena žalobcu. Úspešnosť odporovateľnosti závisí od toho, či sa majetok dlžníka jeho právnym úkonom zmenšil, v akom rozsahu a hlavne aký majetok mu zostane na uspokojenie pohľadávky. Odporovateľnosť predpokladá, že právnym úkonom dlžníka sa skrúti uspokojenie pohľadávky veriteľa, teda že v dôsledku konkrétneho právneho úkonu dlžníka nebude pohľadávka veriteľa pre nedostatok majetku uspokojená vôbec alebo len čiastočne. Aj keď právnym úkonom dlžníka dôjde k zmenšeniu jeho majetku, nie je možné domáhať sa úspešne odporovateľnosti, ak majetok dlžníka, ktorý mu zostal, nepochybne postačuje na uspokojenie pohľadávky, pretože týmto úkonom dlžníka nedošlo ku kráteniu uspokojenia pohľadávky veriteľa a nie je dôvod na vyslovenie neúčinnosti takéhoto právneho úkonu. Zásadnou otázkou tak je, či hodnota majetku dlžníka (úpadcu), po vykonanom právnym úkone postačovala alebo nepostačovala na uspokojenie prihlásených pohľadávok veriteľov.

31. Žalobca v konaní označil niekoľko veriteľov a pohľadávok, ktorých uspokojenie malo byť konaním úpadcu ukrátené. Vzhľadom k tomu, že išlo o viaceré konkrétne pohľadávky, konkrétnych veriteľov, bolo nutné posúdiť a vyhodnotiť každú pohľadávku jednotlivo. Žalovaný sa v konaní vyjadril ku každej jednej žalobcom označenej pohľadávke.

Pokiaľ žalobca označil za ukráteného veriteľa DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s., žalovaný uviedol, že pohľadávka vo výške 10 eur vznikla a týka sa obdobia roku 2016, čo vylučuje naplnenie podmienky ukrátenia veriteľa späť k roku 2015.

Pokiaľ žalobca označil za ukráteného veriteľa Slovenská republika - Slovenská konsolidačná, a.s., s pohľadávkou na zaplatenia penále za obdobie 2/2014, 4/2015-12/2015, žalovaný uviedol, že predmetná pohľadávka v sume 1.298,87 eur je zapísaná v zozname pohľadávok úpadcu pod č. 1/2 a je pohľadávkou veriteľa Sociálna poisťovňa, pričom táto pohľadávka vznikla až nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Trnava, č. 700-0410843617-GC04/17 zo dňa 24.3.2017 (právoplatnosť nastala dňa 26.4.2017) a predstavuje penále vyrubené za obdobie obdobiu 2/2014, 4/2015-12/2015. Na rozdiel od pohľadávok v súkromnom práve, pohľadávka vzniknutá na základe verejnoprávneho predpisu (ktorým je aj zákon o sociálnom poistení) nevzniká priamo zo zákona, ale pohľadávkou sa stáva až jej predpísaním. Penále nie je príslušenstvom poisťného a príspevkov (nie je obdobou úrokov z omeškania podľa súkromného práva), ale samostatnou pohľadávkou. Z ustanovení § 240 ods. 1, § 147 v spojení s § 241 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení vyplýva záver, že pohľadávka na penále vzniká až právoplatnosťou rozhodnutia o jej predpísaní. Ak teda pohľadávka na zaplatenie penále vznikla Sociálnej poisťovni až právoplatnosťou rozhodnutia o jeho predpísaní z roku 2017, nemohla byť Sociálna poisťovňa ukrátená v roku 2015.

Žalobca ďalej označil za ukráteného veriteľa Slovenskú republiku - Daňový úrad Trnava. Žalovaný uviedol, že všetky pohľadávky tohto veriteľa tiež vznikli až po vykonaní bezhotovostných platieb, ktorým žalobca odporuje. Prvá z dvoch pohľadávok, pohľadávka v sume 307,80 eur je zapísaná v zozname pohľadávok Úpadcu pod č. 5/16 a je pohľadávkou vzniknutou nadobudnutím právoplatnosti Rozhodnutia Daňového úradu Trnava č. 102441694/2017 zo dňa 22.11.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13.12.2017 a predstavuje pohľadávku na zaplatenie pokuty. Druhá z dvoch pohľadávok v sume 500 eur je zapísaná v zozname pohľadávok úpadcu pod č. 5/71 a je pohľadávkou vzniknutou nadobudnutím právoplatnosti Rozhodnutia Daňového úradu Trnava č. 100584722/2018 zo dňa 20.3.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23.4.2018 a predstavuje pohľadávku na zaplatenie úhrnnej pokuty. Analogicky aj v prípade pohľadávky na zaplatenie pokuty podľa Daňového poriadku, pokuta nie je príslušenstvom pohľadávky, ale samostatnou pohľadávkou vznikajúcou až nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia správcu dane o jej uložení.

Žalobca ďalej označil za ukráteného veriteľa Slovenská republika - Daňový úrad Trnava s pohľadávkou vo výške 146,90 eur na dani z príjmov právnickej osoby za obdobie 1.1.2015 - 30.6.2015, ktorá sa má

týkať nezaplatenia preddavkov za 1. a 2. štvrťrok 2015. Žalovaný uviedol, že sám žalobca uvádza, že tieto preddavky úpadca uhradil síce oneskorene, ale uhradil ich v celom rozsahu 31.3.2016, z čoho je zrejmé, že táto pohľadávka daňového úradu zanikla, a teda do konkurzu nebola ani prihlásená. I v prípade, ak by úpadca určitým právnym úkonom veriteľa ukrátil, no jeho pohľadávku by následne uhradil, a to ešte pred vyhlásením konkurzu, nie je splnená podmienka pre určenie neúčinnosti právneho úkonu podľa § 57 zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Na tomto nemení nič ani fakt, že pre oneskorenú úhradu daňový úrad následne vyrubil úpadcovi úrok z omeškania. Závazok na zaplatenie úrokov z omeškania úpadcovi vznikol až v roku 2018 na základe rozhodnutia č. 101782858/2018 zo dňa 11.9.2018. Tento záväzok teda neexistoval v čase, v ktorom sa realizovali prevody, ktorým žalobca odporuje.

Žalobca tiež označil za ukráteného veriteľa Slovenská republika - Daňový úrad Trnava s pohľadávkou vo výške 6,40 eur ako pohľadávku na dani z príjmov zo závislej činnosti za obdobie 1/2015. Žalovaný uviedol, že má ísť o pohľadávku, ktorá sa má vzťahovať na neodvedenie preddavkov na deň z príjmov zo závislej činnosti. Rovnako aj v tomto prípade sám žalobca uviedol, že táto pohľadávka bola uhradená, a to dňa 30.4.2015, čím zanikla, teda nejde o pohľadávku, ktorá by bola prihlásená do konkurzu. Žalobcom označený záväzok vznikol až v roku 2018 na základe rozhodnutia č. 101728921/2018 zo dňa 11.9.2018. Žalobca ďalej označil za ukráteného veriteľa Slovenská republika - Daňový úrad Trnava s pohľadávkou vo výške 22,80 eur ako pohľadávku na dani z príjmov zo závislej činnosti za zdaňovacie obdobie 6/2015 a má sa vzťahovať na neodvedenie preddavkov na daň z príjmov zo závislej činnosti. Žalovaný uviedol, že rovnako aj v tomto prípade sám žalobca uvádza, že táto pohľadávka bola uhradená, a to dňa 17.3.2016, čím zanikla, teda nejde o pohľadávku, ktorá by bola prihlásená do konkurzu. Žalobcom označený záväzok vznikol až v roku 2018 na základe rozhodnutia č. 101729341/2018 zo dňa 11.9.2018. Žalobca ďalej uviedol ako ukráteného veriteľa Slovenská republika - Daňový úrad Trnava s pohľadávkou vo výške 50,60 eur ako pohľadávku na dani z motorových vozidiel - preddavky za november 2014. Žalovaný uviedol, že aj v tomto prípade samotný žalobca uvádza, že táto pohľadávka bola uhradená, a to dňa 2.5.2015, čím zanikla, teda nejde o pohľadávku, ktorá by bola prihlásená do konkurzu. Žalobcom označený záväzok vznikol až v roku 2018 na základe rozhodnutia č. 101823780/2018 zo dňa 17.9.2018. Žalobca taktiež označil za ukráteného veriteľa Slovenská konsolidačná, a.s. s pohľadávkou vo výške 30,50 eur ako pohľadávku na DPH vyrubenej podaním daňového priznania za obdobie 1/2015. Žalovaný poukázal na to, že aj v tomto prípade sám žalobca uviedol, že táto pohľadávka bola uhradená, a to dňa 5.3.2015, čím zanikla, teda nejde o pohľadávku, ktorá by bola prihlásená do konkurzu.

32. Na základe vyššie uvedeného možno konštatovať, že v konaní bolo dostatočne hodnoverným spôsobom preukázané, že úpadca v čase účinnosti napadnutých právnych úkonov disponoval majetkom v hodnote brutto 830.031 eur, pričom neexistujú pohľadávky z tohto obdobia, ktoré by boli prihlásené a zistené v konkurznom konaní. Žalobca teda nepreukázal, že napadnutými právnymi úkonmi úpadcu došlo reálne k ukráteniu uspokojenia ďalších veriteľov a čo je zásadné, veriteľov, ktorý mali v čase vykonania napadnutých úkonov voči úpadcovi pohľadávky, ktoré si riadne a včas v konkurznom konaní aj prihlásili. Súd na tomto mieste zdôrazňuje, že aj ak by nastala teoretická situácia, že žalobca by preukázal existenciu všetkých v konaní označených pohľadávok v čase vykonania úkonov a ich prihlásenie v konkurznom konaní, tak výška, hodnota všetkých týchto pohľadávok by nedosahovala hodnotu majetku, ktorý zostal žalovanému po vykonaní týchto úkonov. Preto aj v tomto prípade by k ukráteniu nedošlo, nakoľko majetok úpadcu, ktorý mu po vykonaní napadnutých úkonov zostal, by postačoval na uspokojenie označených pohľadávok. Nedošlo k takému zmenšeniu majetku, aby pohľadávky prevýšili hodnotu tohto majetku. Súd akcentuje, že v danom konaní musí žalobca dostatočne hodnoverne preukázať, či hodnota majetku, ktorý zostal úpadcovi po vykonaní napadnutých právnych úkonov je nižšia ako hodnota zistených pohľadávok prihlásených do konkurzného konania existujúcich v dobe vykonania právneho úkonu úpadcu (dlužníka). Nie je preto ani rozhodujúci stav - hodnota všetkých zistených pohľadávok prihlásených do konkurzného konania, ale iba tých, ktoré existovali v momente vykonania napadnutých právnych úkonov a nie je ani rozhodujúca hodnota všetkého majetku zapísaného do súpisu (teda aj majetku napr. nadobudnutého po vykonaní úkonu), ale je rozhodujúca hodnota iba takého majetku zapísaného do súpisu, ktorý existoval a zostal úpadcovi bezprostredne po vykonaní napadnutých právnych úkonov (v prípade odporovateľnosti ukracujúcich právnych úkonov v zmysle § 60 zákona o konkurze a reštrukturalizácii je možné odporovať úkony až 5 rokov spätne kedy mohlo dôjsť k zväčšeniu ale aj zmenšeniu majetku - preto stav majetku, ktorý sa zapisuje do súpisu musí byť konkretizovaný na stav v čase účinnosti úkonu a nie na stav v čase konkurzného konania).

33. Dôkazné bremeno preukázať vyššie uvedené zaťažuje len žalobcu. Žalobca má povinnosť preukázať, že majetok dlžníka, ktorý mu po vykonaní napadnutých úkonov zostal, nepostačoval na uspokojenie prihlásených pohľadávok a právnymi úkonmi preto došlo k ukráteniu ich uspokojenia. Súd konštatuje, že žalobca si túto svoju dôkaznú povinnosť nesplnil, keď v konaní nebolo preukázané, že hodnota majetku, ktorý úpadcovi zostal po vykonaní napadnutých právnych úkonov, nebola dostatočná na uspokojenie pohľadávok veriteľov existujúcich v čase vykonania právnych úkonov a prihlásených v konkurznom konaní. Už len z tohto dôvodu nemôže byť žalobca v konaní úspešný, keďže požiadavka preukázania predmetného základného predpokladu odporovateľnosti musí byť naplnená vždy.

34. Súd v tejto súvislosti dodáva, že v zmysle čl. 8, § 153 ods. 1, 154 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podporiť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí, čo však žalobca vo vyššie naznačenom smere neurobil.

35. Žalobca môže s úspechom odporovať úkony dlžníka iba v prípade, ak sú kumulatívne splnené všetky zákonné podmienky. Prvou podmienkou je, že právny úkon ukracuje niektorého z veriteľov dlžníka, druhou podmienkou je, že právny úkon bol urobený s úmyslom dlžníka ukrátiť svojich veriteľov a treťou podmienkou je, že tento úmysel bol alebo musel byť druhej strane známy, pričom tieto sa pri spriaznených osobách predpokladajú. Ukracujúcu povahu právnych úkon je potrebné posudzovať ex ante (ku dňu uskutočnenia právneho úkonu).

36. Keďže v konaní nebolo žalobcom žiadnym spôsobom preukazované, že hodnota zostávajúceho majetku úpadcu po vykonaní odporovaných právnych úkonov bola nižšia ako súčet prihlásených a zistených pohľadávok v konkurznom konaní existujúcich ku dňom vykonania právnych úkonov v žalobe označených ako odporovateľných, nie je splnená obligatórna podmienka neúčinnosti právneho úkonu podľa § 57 ods. 4 a § 60 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii - ukrátenie prihlásených veriteľov, a preto právne úkony nie sú voči konkurzným veriteľom neúčinné, nakoľko všetky vyššie uvedené zákonné podmienky odporovateľnosti musia byť pre neúčinnosť právneho úkonu splnené kumulatívne. V danom prípade potom už nie je významné, že právne úkony, vyslovenia neúčinnosti ktorých sa žalobca domáha, boli urobené v prospech osoby spriaznenej s dlžníkom a že v takomto prípade zákon o konkurze a reštrukturalizácii predpokladá úmysel dlžníka ukrátiť svojich veriteľov, ako aj vedomosť druhej strany o tomto úmysle (§ 60 ods. 2 predmetného zákona), ak sa nepreukáže opak, pričom opak musí preukazovať dlžník - žalovaný, ktorý je nadobúdateľom prospechu. Nakoľko však, ako už bolo uvedené vyššie, na vyslovenie neúčinnosti právneho úkonu musia byť splnené všetky predpoklady súčasne, tak zistenie a preukázanie uvedenej skutočnosti (úkon bol vykonaný počas úpadku dlžníka) nemá relevantný význam. Súd opakovane uvádza, že základným predpokladom odporovateľnosti je, aby úkonom došlo k ukráteniu vymáhateľnej pohľadávky. Bez splnenia tohto predpokladu nie je možné úspešne napadnúť odporovateľnosť. Právne úkony možno úspešne odporovať len vtedy, ak nimi došlo k ukráteniu pohľadávky, ktorú si veriteľ po vyhlásení konkurzu riadne prihlásil. Až v prípade preukázania ukrátenia veriteľa (ktoré sa v prejednávanom prípade v konaní nepreukázalo) súd posudzuje ďalšie osobitné predpoklady odporovateľnosti uvedené v jednotlivých skutkových podstatách, napr. § 58, §59 a §60 zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Z tohto dôvodu súd neposudzoval splnenie ďalších podmienok odporovateľnosti v predmetnom konaní.

37. Žalobca teda nepreukázal splnenie základnej hmotno-právnej podmienky odporovateľnosti podľa § 57 ods. 4 zákona o konkurze a reštrukturalizácii vo vzťahu k ani jednému z právnych úkonov v žalobe označených ako odporovateľných (prevod finančných prostriedkov dňa 14.08.2014 a Dohoda o postúpení práv a záväzkov č. 926046 zo dňa 18.10.2016).

38. Nakoľko v konaní nebolo preukázané ukrátenie ako jedného zo základných predpokladov odporovateľnosti, čo je dostatočné na zamietnutie žaloby, sa súd bližšie nezaoberal a nevysporiadaval s ďalšou právnou argumentáciou oboch sporových strán.

39. Súd tak na základe vykonaného dokazovania a zákonných ustanovení dospel k záveru, že žalobca nepreukázal súdu splnenie základnej všeobecnej ako aj osobitnej zákonnej podmienky odporovateľnosti, že napadnutými právnymi úkonmi došlo k ukráteniu prihlásených pohľadávok veriteľov úpadcu, a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

40. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

41. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

42. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

43. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že procesne plne úspešnému žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100% a uložil úpadcovi povinnosť ich žalovanému zaplatiť s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd až po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. O náhrade trov konania rozhodoval súd podľa ustanovení Civilného sporového poriadku, a to bez ohľadu na to, kto je sporovou stranou konania (že ním je správca), ako aj bez ohľadu na to, ako pohľadávku predstavujúcu trovy konania z hľadiska jej uspokojenia upravuje zákon o konkurze a vyrovnaní. Procesne úspešný žalovaný má v zmysle § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu tých nákladov, ktoré boli potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie jeho práva. V prejednávanom spore mal žalovaný plný procesný úspech, preto mu súd priznal v celom rozsahu náhradu trov konania a úpadcovi, ktorého v konaní zastupuje správca ako žalobca, uložil povinnosť ich žalovanému nahradiť. Je pravdou, že trovy účastníkov konkurzného konania, ale aj konaní, ktoré sú vyvolané konkurzným konaním, sú vylúčené z uspokojenia, a preto ich nemožno, okrem niektorých výnimiek, v konkurznom konaní uspokojiť. Tieto pohľadávky však nemožno považovať za neoprávnené, pretože z hľadiska hmotného práva nezaniikajú a po prípadnom zrušení konkurzu ich možno uspokojiť v súdnom alebo inom konaní, za podmienky, že dlžník bude existovať a bude mať majetok. V prípade, ak v konaní bol procesne neúspešný správca, náhradu trov konania súd prizná protistrane voči úpadcovi, nie voči osobe správcu, ktorý v konaní vystupuje namiesto úpadcu s tým, že tieto trovy možno prípadne uspokojiť z úpadcovho majetku, ktorý mu zvýši po zrušení konkurzu. Aj keď je priznaná náhrada trov konania proti správcovi, nie sú jeho „osobnými trovami“, pretože správca koná v mene úpadcu a na jeho účet. Náhrada trov konania je preto pohľadávkou proti úpadcovi.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Trnava.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z.).